

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) V. — Číslo (No.) 50.

Sobota (Saturday) 14. 12. (December) 1985

V Římě zasedal po dva týdny zvláštní synod 165 zástupců biskupských konferencí z celého světa

Když koncem listopadu začal, zmínil jsem se o jeho svolání papežem Janem Pavlem II. jen krátce ve zprávách o „Křesťanech a církvi ve světě“, protože se nám zdálo, že americky světsky a někdy i církevní tisk o něm psal zkresleně. Dokonce i někteří TV zpravodajové „věstili“, že nynější - najednou v jejich očích „velmi konzervativní papež“ Jan Pavel II. se chystá „přitáhnout šrouby“, „ostříhat křídla“ biskupské kolegiální, donutit všechny řeholní sestry k nošení jejich řeholního šatu a kdesi eosi.

Věděli jsme, že biskupskou

kolegiální, odhlasovanou 2. Vatikánským koncilem Svatý Otec nehodlá a ani nemůže „odbourat“, protože ta v Kristově církvi vždy byla, i když snad po dlouhou dobu stála poněkud v pozadí a příliš se o ni nemluvilo. - Vědělo se, že 2. Vatikánský všeobecný sněm byl ve svém celku pro katolickou církev velkým přínosem, i když někteří Otcové biskupové, kněží, řeholníci i sestřičky některým jeho směry rozuměli zcela jinak, než si to asi představoval jak papež Jan XXIII., - který jasně viděl potřebu koncile svolat, aby se zabýval nově vzniklými problémy moderního světa i zcela

novými situacemi v odkolonizovaných misijních zemích Třetího světa - tak papež Pavel VI., za něhož se zasedání koncile skončila. Určitě se v některých věcech - zvláště v USA - v biskupských konsistořích přehnal, určitě někteří důstojní páni faráři různé věci zbytečně v kostelích předělávali, ale to už je vlastností nás chybujících lidí.

Svatý Otec Jan Pavel II. chtěl nyní po dvaceti letech od skončení koncile „zvážit“ a přezkoušet kvalitu dosažených reforem, a teprve později se zřejmě ukaže jak závěry z letošního mimořádného synodu biskupů vplynou.

To nejtežší a nejpotřebnější, co měl papež Jan XXIII. zvláště na mysli, když všeobecný sněm v roce 1962 svolával, je zřejmě stále ještě ve vyvoji a bude to trvat další desetiletí, než toho bude dosaženo v daleko větší míře. Šlo mu totiž hlavně o dosažení větší a upřímnější lásky mezi křesťany, o živý

Záběr ze zasedání 2. Vatikánského sněmu před 20 lety.

zájem a solidaritu věřících ve svobodných zemích o věřící lidi všech náboženství, ale zvláště křesťanu v zemích, kde je víra v Boha pronásledována a trestána

socialní diskriminací. Dobrotivému a usměvavému papeži Janu XXIII. šlo o změnu poměru mezi biskupem a jeho pomoc- (Dokončení na str. 12)

Náš pan kardinál mluví..

Italský týdeník *Il Sabato* uveřejnil 4.6.t.r. rozhovor redaktora L. Genianzziho s kardinálem Tomáškem.

Eminence, co znamenají pro církev v ČSSR jubilejní oslavy ke ctí sv. Metoděje?

Je to výzva, obnovit do hloubky duchovní život jednotlivci i společnosti. Sv. Cyril a Metoděj, první hlasatelé víry na slovanské půdě, nám dali nesmírný příklad ušlechtilosti v apoštolátu a velké svobody ducha. Proto měli těžkosti a často trpěli nepochopením. Dnes se od nich všichni musíme učit.

Může se poučit i Západ od obou bratří?

Jistě: síla víry má proměnit celý svět. Je to výzva všem národům, nejen evropským. Oba při své misijní činnosti překročili přirozené, politické i kulturní přehradu... Je nutné znovu odkrýt kořeny jednoty. Proto je

vyhlásil papež za spolupatrony Evropy. Právě posílám poselství evropským biskupským konferencím, kde uvádím důvody našich oslav.

Pozval jste loni sv. Otce na Veléhrad, aby vedl tamější slavnosti.

Bohužel nepřijede, čekáme jeho zástupce. Zato radostná zpráva, k svátku obou bratří vydá sv. Otec encykliku, na kterou napjatě čekám.

Kdy se zase setkáte s papežem? Asi v listopadu. Naposledy jsem ho viděl v říjnu m.r. Dodal mi odvahu a řekl, že se denně za církev v ČSSR modlí.

Nežádal Vás Řím, abyste se z věkových důvodů vzdal úřadu?

Sám jsem o to několikrát žádal, ale sv. Otec řekl, že je mou povinností zůstat. I když už nemohu mnoho udělat.

Vláda Vás má za nebezpečného. Napadají Vás stejně často jako papeže?

Papeže kritizují, protože mluví jasně a přímo, podle slov evangelií: ano, ano, ne, ne - bez

dvojsmyslnosti. Sám se snažím říci otevřeně, co si myslím, aniž bych někoho urazil.

Jste ochoten k dialogu s vládou?

Piši stále vládě, úřadu pro církevní záležitosti, prezidentovi. Žádám to, co považují za nutné pro církev. Nikdy mi dosud neodpověděli.

Kdy jste se naposledy setkal s prezidentem Husákem?

9. května, při státních slavnostech. Zvou mě tam každý rok a jdu. Formálně se pozdravíme. Pak už nemohu s prezidentem mluvit, i když jsme blízko.

Jak se to s jednáním mezi vládou a Sv. Stolicí?

Za několik týdnů se má v rozhovorech pokračovat. Víc nemohu říci, nehývám při tom. Delegace Sv. Stolice, vedená Msgr. Poggim, mnohokrát žádala, abych byl při jednáních. Vláda to odepřela.

Které jsou hlavní problémy při rozhovorech?

První - jmenování biskupů. Vatikán navrhuje jména, vláda odmítá. V 13 diecézích jsou 3 bis-

kupové. Ostatní čekají už 20 let. Diecése bez biskupa je jako tělo bez hlavy. Podobně je to ve farnostech. Z 4.336 farností je 1.161 bez faráře. Obtíže jsou při vstupu do semináře. Loni bylo 94 žádostí, vláda udělila jen 38 povolení.

A co sdružení Pacem in terris?

Smutný případ. Výnosem Sv. Stolice „Quidam episcopi“ z r. 1982 bylo zakázáno. Existuje dál. Patří k němu 5 % kněží v Čechách a na Slovensku, 10 % na Moravě. Mnozí jsou v srdeci církvi věrni, říkají, že příslušnost k Pacem in terris jim ulehčuje pastorační, nemají problémy se státními funkciónáři. Ale Sv. Stolice promluvila jasně.

Někteří tvrdí, že na Pacem in Terris se toto prohlášení nevztahuje?

Zde dopis prefekta kongregace pro kněze, kard. Oddiho. Odpovídá na dvě otázky: Patří Pacem in terris k těm sdružením, o nichž je řeč v Quidam episcopi? Platí to i pro

biskupy, bisk. vikáře a apošt. administrátory? Na obě otázky jasně odpovídá ANO.

Ukázal jste ten dopis i Msgr. Vranovi z Olomouce?

Jistě. Ale neodpověděl.

Před 14 dny Vám poslal státní sekretář Vatikánu Casaroli telegram, v němž na tuto záležitost upozorňuje. Msgr. Vymětal prohlásil, že tímto telegramem zřejmě Sv. Stolice couvá a zaujímá opatrnější postoj vůči sdružení.

Ale to vůbec nesouhlasí. Text je diplomatický, ale jasný. Čtete sám: „Firmis autem manentibus normis.“ Zákony trvají. Ale někdo má zájem na vyvolání zmatků.

Eminence, nejste unaven bojovat bez naděje na úspěch?

Situace je těžká. Nevíme, kdy a jak selepší. Ale mám stále naději. Tvrdívám, vždycky: Ten, kdo pracuje pro Boží království, dělá mnoho. Ten, kdo se modlí, dělá víc. A ten, kdo trpí, dělá nejvíc. To je to důležité, co v ČSSR děláme.

Sloupek informací

**o výměně názoru a korespondenci
mezi exilní
Radou svobodného Československa
a signatáři „Charty 77“
v Československu
o situaci a postoji USA
v Nikaragui.**

Informace o Chartě 77, č. 7, od 11. května 1985 do 3. června 1985, přinesly zprávu, že se deset es- občanů připojilo k výzvě 154 evropských intelektuálů (Le Monde z 8. května 1985), aby bylo zastaveno americké zasahování do nikaragujských záležitostí. Poněvadž slo o podpisy vedoucích emigrantů, Rada svobodného Československa poslala 15. září dopis Chartě 77, v kterém k věci zaujala své stanovisko.

Mluvčí Charty odpověděli 8. listopadu. Přinášíme plné texty obou dopisů i další odpověď Rady:

Dopis Rady svobodného Československa Chartě 77.

15. září 1985
Vážení přátelé!

Zaznamenali jsme, že deset z Vašich významných členů občanské iniciativy Charta 77 (Jiří Dienstbier, Jiří Hájek, Ladislav Hejdlánek, Eva Kantůrková, Václav Malý, Miloš Rejchrt, Gertruda Sekaninová - Čákrťová, Jaroslav Šabata, Anna Šabatová a Petr Uhl) připojili své podpisy k výzvě 154 ev-

ropských intelektuálů „Nikaragua má právo na mír“ - ve které žádají, aby bylo zastaveno americké zasahování do nikaragujských záležitostí.

Sledujeme činnost občanské iniciativy Charta 77 od jejího vzniku s obdivem a velmi pozorně. Činíme tak mezi jiným i proto, abychom v jejich dokumentech, analýzách a podáních na československé vládní a stranické orgány nebo jejich představitele vyslovené názory a požadavky poznali, jim porozuměli a pokud je nám to možné, k nim přihlíželi ve své exilové činnosti, zaměřené na obnovení svobody, suverenity a demokracie v naší vlasti, okupované vojenskými jednotkami Sovětského svazu. I tím, že Vaše dokumenty zveřejňujeme ve svém anglickém věstníku Czechoslovak Newsletter a že přihlížíme k jejich obsahu a postulatům ve svých podáních adresovaných vládním a politickým kruhům svobodného světa, jsme dali najevo svůj pozitivní postoj k programu Vaší občanské iniciativy Charta 77. Proto jsme až dosud nepovažovali za nutné Vám přímo své

připomínky a pocity sdělovat. Jsem si vědomi toho, že připojení deseti předních členů občanské iniciativy Charta 77 k výzvě evropských intelektuálů „Nikaragua má právo na mír“ není oficiální akt Charty 77. Tento případ nás však znepokojil do té míry, že jsme se rozhodli tlumočit Vám své stanovisko s prosbou, abyste je sdělili svým deseti zaangażovaným přátelům. Činíme tak v dobré naději, že navážeme konstruktivní dialog, který nám umožní v budoucnu, abychom si rozuměli a bez jakéhokoli formálního dohovoru naši aktivitu koordinovali.

Nemysleme totiž, že československý občan a člen občanské iniciativy Charta 77 může s klidným svědomím připojit svůj podpis k takovému dokumentu, jako je výzva „Nikaragua má právo na mír“. Samozřejmě, že Nikaragua a její lid mají právo na mír. Ale mužové a ženy československou zkušeností jako jsou ti, kdo podepsali výzvu evropských intelektuálů, musí vědět, o jaký mír v Nikaragui jde, když politický vývoj v této středoamerické republice ovlivňují a řídí „poradci“ ze Sovětského svazu a Kuby

Nikaragujský lid má právo na mír, ale nikaragujský lid není jen Ortega a jeho společníci, a nejsou jim ani touto klikou vedené davy. Do nikaragujského lidu, který má právo na mír, patří ti, co bojovali proti Somozově diktatuře a které nyní režim prezidenta Ortegy odmítá a pronásleduje a nutí opustit vlast. Do nikaragujského lidu patří i indiánské kmeny, které Ortegov režim vyhání z jejich domovů a decimuje. Do nikaragujského lidu patří také rolníci a drobní podnikatelé a obchodníci, jež režim pomalu a postupně likviduje. Do nikaragujského lidu patří i masu věřícího lidu, které v náboženském projevu režim omezuje. Do nikaragujského lidu patří i tisíce těch, kdo se zbrání v ruce bojují proti diktatuře Sandinistů.

Zkrátka bychom Vám chtěli připomenout, že v Nikaragui začal proces úplně obdobný procesu, který procházel v Československu do komunistického puče. Neboť i v Nikaragui představitelé Ortegov režimu hovoří o svérázné nikaragujské revoluci, o sociální spravedlnosti, o náboženské svobodě, o přípustném opozice atd., tak jako hovořil u nás Gottwald a Zápotocký. A všichni velmi dobře víme, jak to dopadlo s onou speciální československou cestou k socialismu. Je to jaké proces obdobný pro-

komunistické diktatury na Kubě. Sandinisté jsou ochotni k mnoha kompromisům na své cestě k totalitní moci vyjma jednoho: za žádných okolností se nevzdají své „vedoucí role“.

Program Vaší občanské iniciativy Charta 77 je zaměřený na odčinění těch chyb a zločinů, kterých se u nás komuniste dopustili, když se podle příkazu Moskvy zmoenili vlády a začali budovat socialismus podle sovětského vzoru. Proti tomuto režimu se ve svých memorandech, která posíláte na konferenci, jež rokují o plnění Závěrečného aktu z Helsinek, dovolíváte pomoci těch demokratických sil, které mají znemožnit krutosti a zločiny komunismu a sovětského imperialismu. Nechapeme proto, jak někteří členové občanské iniciativy Charta 77 mohou být proti tomu, když americká vláda chce pomoci těm vrstvám nikaragujského lidu, které Ortegov režim vydědil z národní společnosti, anebo, těm, kdo odolávají jeho plánům na potlačení lidské a náboženské svobody. Opakujeme: v Nikaragui dnes nejde o nic jiného než o to, oě slo u nás před totalitním uchvacemím moci komunisty. A to není možné schvalovat, není možné se na to dívat se založenými rukama.

Je Vám jistě známo, co o poměrech v Nikaragui napsaly polské ilegální noviny v otevřeném listě páterovi Cardenalovi. Pro jistotu přihlídáme k tomuto dopisu zprávu o onom listě. Československá občanská iniciativa Charta 77 hledá cesty ke spolupráci s polskou Solidaritou. Vydala spolu s polskými přáteli už několik prohlášení, jež měla vliv na Západě už i proto, že šlo o společný krok československých a polských pracovníků - obránců lidských práv. Domníváme se, že polský list páteru Cardenalovi analyzuje situaci v Nikaragui daleko přilehavěji a přesněji a vyvozuje z ní politické důsledky v zájmu svobody, demokracie a míru daleko přesvědčivěji, než tak činí apel „Nikaragua má právo na mír.“

Ujistíme Vás znovu svým

kladným postojem k Vaší občanské iniciativě Charta 77, která ve světě pomáhá udržovat dobře jméno demokratických sil v Československu. Prosíme Vás však, abyste svým přátelům, kteří se připojili k výzvě evropských intelektuálů „Nikaragua má právo na mír“, sdělili naše stanovisko k jejich podpisu a s ním i naši žádost, aby vždy v takových případech, kdy by jejich stanovisko mohlo podpořit sovětské pronikání do světa — a o to v nikaragujském případě jde, svůj postoj důkladněji uvažili.

Prosíme Vás, abyste přijali tyto řádky v upřímném duchu ve kterém je podáváme. Mojmir Povolný, předseda vykonávacího výboru; Martin Kvetko, místopředseda vykonávacího výboru

Odpověď Charty 77 Radě svobodného Československa

Vážení panové, dostali jsme Vaš dopis, tčkáte se skutečnosti, že deset signatářů Charty 77, z toho většinou jejich mluvčích, podepsalo mezinárodní výzvu americké vládě „Nikaragua má právo na mír“. Vaš dopis jsme zveřejnili, aby se s ním mohla seznámit celá přátelská veřejnost Charty 77 a současně s ním zveřejňujeme i tuto naši odpověď. Tak jistě učiníme žádost demokratičnosti a otevřenosti, na níž je založena činnost naší spřátelené obce.

K Vašemu dopisu bychom rádi vysvětlili jednu okolnost, pro existenci a činnost Charty velice důležitou, ne-li základní: Charta 77 není společenstvím o jednom společném názoru na svět a na řešení jeho problémů. Signatáře Charty 77 sjednocuje zájem o to nejobecnější, o to, co se týká všech lidí a čím se proti všemu lidu panující režim v Československu: o boj za prosazení platnosti lidských práv a občanských práv z hlásané teorie do praxe politiky. Avšak názor na způsob tohoto zápasu, na jeho rozsah, důraz a cesty k zlepšení československých poměrů mají různé proudy a skupiny v Chartě různý, tak jak to už bylo mnohokrát popsáno. Proto taky

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, venovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 14, 1985 — Vol. X, No. 50.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlé
obsluhu česky
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2884

část dokonce mluvčích Charty 77 bez rozpaků podepsala mezinárodní výzvu, kterou by jiní jejich přátelé v Chartě nepodepsali.

V tomto skutečném pluralismu cest a zájmu, v této rozdílnosti názorů a volnosti mimo Chartu je projevit, je všecka síla Charty 77. Každý pokus o nadvládu jednoho názoru proti jmenem by vedl k rozpadu Charty a k nemožnosti jejího působení. Proto také chartisté strážejí až žárlivě své přátelství v rozdílnosti, svou jednotu v rozmanitosti. V Chartě platí zásada, že právo druhého na názor je i mým právem, i kdybych s názorem nesouhlasil. A není třeba dokládat, že státní moc se někdy až usilovně snaží právě tuto jednotu v rozdílnosti rozklížit a Chartu tak zničit zevnitř.

Vám toto vše nebude možná znít nijak objektivně, žijete ve světě, kde se lidé chovají tak volně, že jim to až někdy závidíme. U nás jsou ale tyto principy přesně tím, co pro svou vlast obhajujeme; a musíme se jimi především my sami řídit. Nepochybně ale nikterak o tom, že Váš názor byl dobře zvážen, a to i těmi, kteří výzvu podepsali a proti jejich podpisu argumentujete.

Jsmo rádi, že se zájmem sledujete práci Charty. Nechtíme nijak přeceňovat její význam, ale to, že je už několik let slyšitelným hlasem, oponující moci a vyjadřujícím názory národa, jím mnohému zavazuje a současně je vděčná za každý projev zájmu a upřímnosti. Občanská práva, o něž usilujeme, jsou nadto v celém světě nedělitelným úkolem a Charta 77 se cítí být součástí všech jejích stoupců a všech aktivit, které za ně bojují.

Ještě jednou Vám děkujeme za pozornost, kterou jsme přijali jen v přátelském duchu. V Praze 8. listopadu 1985 Jirí Dienstbier, mluvčí Charty 77, Eva Kantůrková, mluvčí Charty 77, Petruška Šustrová, mluvčí Charty 77

□

Další dopis RSC Chartě 77

Vážení přátelé!

Dostali jsme Váš dopis z 8. listopadu a děkujeme za něj. Souhlasíme, že „v skutečném pluralismu cest a zájmu, této rozdílnosti názorů a volnosti mimo Chartu je projevit, je všecka síla Charty 77.“ Vážíme si Vašeho postoje, jak jsme ostatně již napsali v našem předšlém dopise, a vzkazujeme Vám, že se s Vámi „sjednocujeme v zájmu o to nejobjektivnější, o to, co se týká všech lidí a

čím se provinuje proti všemu lidu panující režim v Československu: o boj za prosazení platnosti lidských a občanských práv.“

Na rozdíl od nás, kteří - jak píšete - žijeme ve světě, kde se lidé chovají volně "Vy se vystavujete riziku persekuce za každý projev volnosti, v demokratickém světě samozřejmý. Měli jsme to na mysli, když jsme Vám psali o Nikaragui. Od našeho předšlého dopisu se tam situace posunula dále ve směru totality. Jako v Československu komunistická strana používala strašáka „německého revanšismu“ v přípravě definitivního uchopení moci, Sandinisté straší „americkou agresi“. Jde o stejný starý recept, jak nastolit vládu malé skupiny nad lidem, zbaveným všech práv do vlády zasahovat.

Prohlášení právě vyšlo 1. prosince ve formě placeného inzerátu v The New York Times, nikoliv však pod záhlavím „Nikaragua má právo na mír,“ jak jste o tom referovali v Informacích o Chartě 77, č. 7, 1985, ale pod nadpisem „Nezávislé hlasy z Východu a Západu mluví proti Reaganově nikaragujské politice“ (Independent Voices, East and West, Speak Out Against Reagan's Nicaragua Policy). Na rozdíl od Vámi uvedených 154 „evropských intelektuálů“, dopis uveřejněný v NYT podepsalo 63 osob ve Spojených státech: 10 v Československu (při čemž v newyorské verzi odpadli Ladislav Hejdiánek a G. Sekaninová - Čakrtová a byli nahrazení Lubošem Kohoutem a v Anglii žijící Zdenou Tomínovou); 8 z Východního Německa; 5 Maďarů, 2 Poláci; 3 sovětských disidentů na Západě; 4 Jugoslávci; a 14 „z jiných zemí“, včetně Západní Evropy. Prohlášení končí: „Vyzýváme Spojené státy, aby se staly příkladem neintervence, a žádáme Sovětský svaz o totéž ve Východní Evropě a Afghánistánu.“ My se domníváme, že nelze klást rovnítko mezi americkou politikou ve Střední Americe a sovětskou agresi ve „Východní“ Evropě a Afghánistánu. (My se snažíme upozorňovat vlády a veřejnost

svobodného světa, že by měl dělat více na podporu demokratických sil v zemích, kde svoboda je potlačována at' zleva či zprava.) Dne 4. listopadu rozeslal Daniel Elsberg žádost o peněžní příspěvky na uveřejnění. V něm se o Východní Evropě a Afghánistánu vůbec nemluví. Elsberg žádá o „podporu jedinečného projektu, který bude čelit a pomůže podlomit propagandu Reaganovy administrace, ospravedlňující eskalaci války (?) proti Nikaragui (support for a unique project which will confront and help undercut the Reagan Administration's propaganda justifying its escalating war on Nicaragua.) V dopise se podpisy „východoevropanů“ zdůrazňují, že „podtrhnou fakt, že skutečný cíl Spojených států ve Střední Americe je kontrola své sféry vlivu, nikoli obrana demokracie“ (controlling its sphere of influence, not defending democracy).

Situace v třetím světě je komplexní. Demokracie tam ve většině případů kořeny nezapustila. A kde se tak stalo, je spíše na ústupu - proti intencím Spojených států, ale za vydatné podpory Sovětského svazu. Severní Amerika zůstává cílem miliónů, včetně tisíců z Nikaragui, hledající lepší život než jaký by jim poskytl sovětský systém, vzor radikálního křídla Sandinistů, systém, který - jak Charta 77 dokumentovala - sráží Československo stále hlouběji na úroveň světa, nám cizího, o kterém nejsme dostatečně informováni.

Znova opakujeme, co jsme Vám už napsali: signatáři Charty 77 a jejich přátelé doma i za hranicemi vzali na sebe velkou povinnost: udržovat ve světě dobré jméno demokratických sil v Československu. At' vždy pečlivě zváží, zda svým podpisem nepodporují sovětskou politiku.

Jako poslední Vás prosíme, abyste naše řádky přijali přátelsky v duchu „pluralitní demokracie“.

Mojmir Povolný, předseda výkonného výboru
Martin Kvetko, místopředseda výkonného výboru

SRDEČNĚ POZVÁNÍ NA VÁNOČNÍ BESÍDKU S MIKULÁŠSKOU NADÍLKOU

V neděli 15. prosince odpoledne chceme, alespoň na chvíli společně s Vámi prožít atmosféru našich tradičních křesťanských vánočních s vůní domova.

My ze starších generací chceme si obnovit nezapomenutelné vzpomínky na kouzelnou radostnou atmosféru vánočních slavených v naší rodné vlasti za mořem, na kterou stále s láskou vzpomínáme.

Těm z nejmladší generace naší zdejší národní větve chceme zpěvem našich koledí a připomenutím vánočních zvyků předat ono nepřehledné a významové tak hluboké bohatství naší národní tradice. Zveme Vás tedy co nejsrdčněji, Vaše rodiny, přátele a známe na naši vánoční besídku, kterou pořadáme v neděli 15. prosince ve 2:00 hodiny odpoledne v sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave. v Chicagu. Po programu, ve kterém děti České sobotní doplňovací katolické školy Josefa kardinála Berana předvedou pásmo koledí, lidových veršů a vánoční hudby bude nas-

ledovat mikulášská nadílka.

Mikuláš má pro děti z české školy připravenou sladkou odměnu za jejich sobotní docházku do vyučování a dostanou též malé pohostění. Dobrotivý svatý Mikuláš však podělí nějakou maličkostí každé dítě, které na naši besídku s rodiči či s babičkou přijde. Rodiče, příbuzní a známí, kteří chtějí své či známé dítě podarovat, nechť dárek označený jménem dítěte, odevzdají před začátkem nadílky do andělova „koše“.

Přijďte si poslechnout děti z naší školy a odměnit je potleskem za jejich snahu naučit se Ježíškovy česky a slovensky zazpívat a tak šířit poselství lásky betlémských jeslí naším rodným jazykem nejprve v domácím rodinném kruhu, až vyrostou - tak mezi svými americkými přáteli, jimž tak přiblíží vlast svých rodičů, která bude i v budoucnu potřebovat ve světě věrné přátele.

Dětem přejeme bohatou mikulášskou nadílku a Vám hezké nedělní odpoledne.

Nakonec Vám všichni dohromady upřímně přejeme milostiplné vánoční svátky a požehnaný rok 1986.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
prof. Františka Uhlířová
s koledníky z České sobotní doplňovací katolické školy Josefa kardinála Berana.

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Posláni léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DOBA ADVENTNÍ

TŘETÍ NEDELE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, pohled' na nás, — jak očekáváme a vírou slavnost Narození Páně. — Dopřej nám, abychom se dočkali svátků naší spásy, — mohli je prožít ve svaté radosti — a oslavit slavnostní bohoslužbou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána o Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA SOFONIÁŠE (Sof 3, 14-18a)

Jásěj, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin izraelským králem, zla se už neboj!

V onen den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, Stone, at' nejsou tvoje ruce malátné! Hospodin, Bůh tvůj je uprostřed tebe, hrdina, vítěz, plesá nad tebou v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou jáásá, jako ve dnech svátku.

Z. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 4, 4-7)

Braťi! Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše užlechtilost at' je známa všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starostí! Ale ve všem modlitbou a prosbou oznamujte Bohu své potřeby s děkováním.

Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

SLOVA SVATEHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 3, 10-18)

Zástupy se ptaly Jana: "Co jen máme dělat?"

On jim odpověděl: "Kdo má dvoje šaty, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak."

Přihlí i celníci, aby se dali pokřtít, a řekli mu: "Mistře, co máme dělat?"

On jim řekl: "Nevymáhejte víc, než máte nařizeno."

Tázali se ho i vojáci: "A co máme dělat my?"

Řekl jim: "Nikomou nečinite násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem."

Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš. Na to Jan všem řekl: "Já vás křtím vodou. Přichází však silnější než já; aejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata jest v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným."

A ještě mnohým jiným způsobem napomínal lid a přitácel mu radostnou zvěst.

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety: 12. a 20. prosince na 16, 23 nebo 30 dn.

Cena \$740 -

Californie a Las Vegas, 8 dní Air a land tour.

Odlet 20. února 1986. Cena \$669,- včetně letenky, bus

transportace, prvotřídního ubytování a 6ti jídel.

Mimořádně kvalitní tura.

Zájezdy na Jamaiku, Bahamas, Arubu a další Caribské

ostrovy za velmi výhodné ceny. Zavolejte o bližší informace.

TUZEX oblíbený dárek Vaším drahým.

Pošlete vás než bude předvánoční nával.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Tomáš Špidlík:

Církev — „prostor Ducha sv.“

Potkal jsem krajanu z Čech kdesi velmi daleko, až na Tichém oceánu v San Francisco. Přivedl mně ji její muž, který si stěžoval, že chodí do pentekostálního hnutí, že se mu to nelíbí, že to považuje za přemístěné atd. Žena se však hájila. Je katolička, viru nikdy zapřít nemíní, chodí do jejích skupiny občas i katolický kněz. Tak co vlastně proti mně máte? Abych rozpor trochu „zaretušoval“, zeptal jsem se: „Mně ovšem daleko víc zajímá, co pozitivního máte Vy z toho, že tu skupinu navštěvujete?“ Odpověděla mně prostě: „Myslím, že mnoho. Teprve tu jsem pochopila, co je církev. Vždycky jsem si myslela, že je to spolek podobný jiným. Ale církev je něco úplně jiného. Je to život z Ducha sv. Myslím, že jsem tam to dost necítila ani v kostele při kázáních.“

Snad má i žena i pravdu. O církvi se dříve mluvilo někdy dost jednostranně. Ale v posledních desetiletích se stalo tajemství církve čím dál tím víc předmětem teologických studií. Přispěly k tomu také vnější okolnosti, hlavně ekumenické hnutí a zásadní postoj II. Vatikánského sněmu. Tyto nové okolnosti přispěly k tomu, že se vyvinula u křesťanů nová „ekumenická mentalita“, silnější vědomí, že křesťan patří k církvi, a že spolu s ostatními církev tvoří.

Tato nová situace dala nové podněty i teologům, katolickým, pravoslavným i protestantským. Hledají jakoby nový klíč, který by otevřel lepší přístup k tajemství, nové hledisko, ze kterého by bylo lépe možno přehlednout situaci. Mluví se dokonce o několika klících a diskutuje se o tom, který z nich je vhodnější. Dá se říci, že hlavní z nich jsou dva: kristologické - svátostný a pneumatologický. To ovšem musíme vysvětlit.

Mezi stoupence prvního kristologického směru, - můžeme počítat známé teology: E. Mersch, S. Tromp, Ch. Journet, E. Schillebeeckx, Y. Congar, K. Rahner, H. U. von Balthasar aj. Máme-li jejich mínění převést na společnou základnu, můžeme to říci asi takto: církev je pokračování a prodloužení Krista v dějinách. K tomu slouží všecko, co tu vidíme: kněžství, svatosti, struktura. To všecko má smysl, aby Kristus zůstal i po svém nanebevstoupení stále s námi. Církev si představujeme jako živý tělesný organismus. Je lidský, ale lidské vždy slouží k tomu, aby tu byl mezi námi Bůh. Proto se vtělil, stal se člověkem. Proto všecko to, co se v církvi děje, má za cíl, aby těla Kristova v dějinách rostla a sítilo, až dojde do plnosti, dospělosti na konci věků. Toto kristologické pojetí církve je ovšem správné a všeobecně mezi katolíky přijaté. Přesto se však zdá některým teologům tuze „statické“ a sociologické. Tvrdí, že se tu málo projevuje dynamika církevního vývoje, málo vystupuje do popředí činnost Ducha sv., který je jakoby „duší církve“. Proto se stává raději na jiné základní hledisko, pneumatologické: klíč k pochopení tajemství církve je Duch sv. K tomu smeru patří teologové J. A. Mohler, H. Mühlen, P. Tillich, J. Moltmann, N. Afanassiev.

Je samozřejmě, že nemůže ne být mezi oběma směry zásadní rozdíl. Všichni víme, že je církev dílo jak Krista, tak i Ducha sv. Není tedy možná eklesiologie bez kristologie a pneumatologie. Protože však je toto druhé hledisko novější, od krýva nám obzory, které jsme někdy ztratili s očí. I II. Vatikánský sněm proto zdůraznil, uzky vztah mezi církví a Duchem sv.

Církev se tak jeví jako stále Letnice, seslání Ducha sv., postupně a stále, které dorůstá poněkud do plnosti. Duch sv. sestupuje na kněze a biskupy, působí ve svátostech, dává víru

věřícím a sílu, aby mohli zachovávat Boží přikázání. V tomto smyslu vysvětluje polský pravoslavný teolog Jerzy Klinger (1976) i slova sv. Jana o smrti Kristově: „Nakloniv hlavu, předal, odevzdal ducha. Obvykle to překládáme „vypustil ducha“, tj. zemřel. Řecko „parédoken“ se však dá skutečně přeložit ve smyslu „předání“, odevzdání. V tom případě ovšem budeme psát „Ducha“ velkým písmenem. Po Ježíšově smrti nastupuje doba činnosti Ducha sv. Jsou tedy už na Kalvarii první Letnice. Toto „předání Ducha“ je ještě zřejmější u Jana v 20. kapitole, v 21-23, kde se zmrtyvchystal Ježíš zjevuje učedníkům: „Pokoj vám! Jako mě poslal Otec, posílám i ja vás.“ Když to řekl, dechl na ně a řekl jim: Přijměte Ducha sv. Komu hříchy odpustíte budou mu odpusteny a komu je zadržte, budou zadrženy.“

Toto seslání Ducha sv. se projevuje jako zjevení Boží moci v Jeruzalémě v den Letnic. Pavel Evdokimov píše, že ten den církev „skrytá od věčnosti v Bohu, založená v raji, zobrazena v lidu izraelském, sestupuje z nebe v ohnivých jazycích a vstupuje do dějin. Ježíšovo dílo je dokončeno, začíná dílo Ducha sv. V této souvislosti užívá zmíněný teolog podivného výrazu: nazývá Ježíše „předehudec Ducha sv.“ Je to ovšem výraz nezvyklý. Proto k němu přidává vysvětlení: „Nejde tu o nějakou novou ekonomii spásy, která by začínala Duchem sv.“ Duch je jedno s Ježíšem a dovršuje Kristovo dílo. Je tu kontinuita, živý růst a pokračování.

Činnost Ducha sv. označuje jediným slovem: posvěcení. Duch je svatý a to, nač sestoupí, stává se účastným Boží svatosti. Nejvýrazněji se to jeví při posvěcení eucharistického chleba. Eucharistie je tedy centrem činnosti církve. Okolo ní se církev shromažďuje a v ní vidí ideál své činnosti: přetvářet svět, tajemně, ale i viditelně.

Může se tedy i říci, že církev pokračuje v dějinách v tom, co se stalo na hoře Tábor. Wacław Hryniewicz, polský profesor na katolické universitě v Lublinu píše: „Duch sv. nejenom přeměnil historické tělo Kristovo, které se zaskvělo slávou na hoře Tábor. Zázrak Letnic je v jistém smyslu rozšíření tajemství Proměnění Páně na celé Kristovo tělo, jímž je církev. Církev dostala Ducha sv. pro sebe, aby uskutečnila Boží plán v historii světa.“ Je tedy církev podle Evdokimovova výrazu „prostor Ducha sv.“, v kterém se uskutečňuje Boží království a druhý Kristův příchod

Do New Yorku
a okolí

H & S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výšek čerstvého mladého vepřového, hověziho, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York

(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

Při příležitosti třidenní návštěvy na Sardinii sestoupil sv. Otec 18. 10. poprvé do dolu Monteponi u Iglesias - 373 m hlubokého a prohlédl si moderní zařízení. Přivítalo ho na 4 tisíce dělníků. Na Sardinii je asi 25 % nezaměstnaných. Byla to jeho 54. pastýřská cesta po Itálii.

Sv. Otec blahřečil 6. 10. tři španělské jesuity, Diego Luis de San Vitores, Jose Maria Rubio a Francisco Garate.

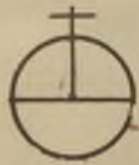
Při II. St. Georgenských rozmluvách v Korutanech zdůraznil jejich vedoucí, kard. Ratzinger, že je nutno znovu vážně promyslet víru v Stvořitele. V sedmi promluvách zdůraznil a dokazoval, jak je osudová nevděčnost člověka vůči Stvořiteli pro něho i jeho okolí. Zdůraznil i velký význam Panny Marie, bez níž se ztrácí Boží člověčenství. Na závěr zaujal stanovisko vůči „případu Boff“. Rozmluva se zúčastnilo na 200 osob. Loni je vedl Urs von Balthasar.

Teologickým sekretářem mimořádně biskupské synody - výsledky II. Vaticana po dvaceti letech - od 24. 11. - 8. 12. jmenoval sv. Otec dogmatika z Lubingen prof. dr. Waltera Kaspera.

Na výročním shromáždění kongregace pro službu Boží 17. 10. zdůraznil sv. Otec, že mše svatá se nesmí přizpůsobovat kulturnímu prostředí natolik, aby se jádro mše sv. zničilo. Varoval před zpoháním ovaním mše sv. a před pověrami, které leckde v misijských zemích - zejm. v Africe - začínají prakticky měit zprítomněnou Obět Kristovu ve mši sv. Iste mají mít větší aktivní účast na mši sv., ale ne „doplňovat“ ji pohanskými rity a pověrami. Také je nutné odstranit chyby a zlořady, které se od reformy vyloudily do obřadů - např. aby se kněz modlil vlastním slovy, vynechával nebo přidával něco ke mši sv. a pod. /K tomu patří např. kazání laiku - nedovolené - kazat při mši sv. smí jen kněz či jáhen, ministrantky a pod.

Od 7. 11. 10. se konalo v Římě VI. evropské biskupské sympozium, kde pronesl sv. Otec vynikající řeč o evangelizaci dnes prakticky skoro pohanské Evropy.

21. 9. zahájil sv. Otec návštěvu Janova promluvou k

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

dělníkům z oceláren, kteří se připojili k setkání s kněžími a řeholníky v katedrále sv. Vavřince. V sobotu navštívil sv. Otec mariánskou svatyni, pak měl promluvu ve sportovním paláci. Janovaně mu věnovali model janovského majaku. Navštívil také kněžský seminář a pozdě odpoledne sloužil mši sv., při níž prohlásil za blahoslavenou řeholnici z Janova.

Slavnostního zasedání OSN v New Yorku u příležitosti 40. let od založení této instituce se za Vatikán zúčastnil kard. A. Casaroli. Vatikánská kongregace pro řeholníky a sekulární instituty trvá na tom, aby 24 řeholnic, které se 7. října 1987 podepsaly na placený inzerát v New York Times, zadají za zákonem povolení potratu. Zřejmě církev, neboť státem je potrat dovolen, své podpisy odvolaly. Zdůraznil to na závěru své třidenní cesty v USA koncem srpna ve Washingtoně prefekt, kard. J.J. Hamer. Jestliže řeholnice neposlechnou, budou z řady vyloučeny. „Katolík je povinen při vzdělávání svého svědomí se řídit tím, co učí Církev, která je ochráncem pravdy.“

17. 10. přijal sv. Otec v půlhodinové soukromé audienci min. předsedu Tunisu Mohameda Mzaliho.

17. 10. Itálii, kteří připravovali revizi konkordatu, převzalo 16. 10. z rukou kard. Casaroliho vatikánská vyznamenání.

Novým vedoucím kanceláře papežské rady pro laiky jmenoval sv. Otec 43 letého Polaka msgr. Jozeta Michalika. Sv. Otec vyzval všechny země, aby vytvořily lepší podmínky pro integraci emigrantů, ať upřehliku nebo vystěhovalců.

Na evropském kulturním fóru odsoudil zástupce Vatikánu Herve Carrier omezení náboženských a společenských svobod a práce pro nábožensky orientované umělce v různých většinou komunistických

zemích. Carrier je sekretářem papežské rady pro kulturu.

Sv. Otec přijal 14. září v Castel Gandolfu nevidomé účastníky evropských mistrovství v lehké atletice a plavání.

Před shromážděním OSN promluvila krátce Matka Tereza. Reklá mj.: „Bojíme se atomové války, bojíme se nové nemoci aids, ale nic si neděláme z toho, že zabijeme nenarozené děti. Potrat je největší ničitel míru.“

V Dražděnech zasedala berlínská biskupská konference. Kromě jiného zjistila, že neobyčejně stoupl počet pouťů a účast věřících na nich. V r. 1987 se bude konat Setkání katolíků.

V poselství španělskému národnímu kongresu na téma: Evangelizace a dnešní člověk zdůrazňuje sv. Otec misijskou povinnost všech křesťanů. Povzbudil účastníky k odvaze a knadeji. Ti, kdo jsou daleko od Círky v duchu totzi po Kristu. Do všech struktur Círky musí pronikat misijský duch a to na všech rovinách a při každé příležitosti. Zdůraznil nutnost budovat bratrské společenství, jak mezi věřícími, tak kněžími a biskupy ve spojení se sv. Stolier.

Biskup z Cáh Dr. Klaus Hemmerle, předseda komise pro duchovní povolání a církv. službu, zdůraznil nutnost celibátu. Kněz, který zvolí ženu a odhodí své kněžské poslání - řekl Hemmerle - nesmí pracovat v duchovní službě.

Sv. Otec promluvil 20. 9. k členům světového

Schonstattskeho hnutí, rozšířeného po celém světě a zař. P. Kentenichem. Teato kněz byl svého času vatik. úřady vypovězen do USA, kde zůstal 17 let, ale jeho dílo nezahynulo, nýbrž rozšířilo se. Byl i v nacistickém koncentráku.

12. 9. přijal sv. Otec novokněze koleje Germanicum a Hungaricum - celkem 14 - které vysvětil v kostele sv. Ignace kar-

dinal König. Sv. Otec k nim promluvil o důležitosti kněžského poslání. - V této koleji nastoupil nový rektor z Innsbrucku, P.G. Komma, a býv. rektor P. Theo Beirle půjde do Innsbrucku.

Členka papežské rady pro laiky Annalisa Aicardi vstoupí ke karmelitkám v Janově. Před odchodem jí přjal sv. Otec v přítomnosti kard. Sriho.

Diktátor Robert Mugabe ze Zimbabwe bude příštím předsedou „blockfreien“, i když terorizuje mensinový kmen Ndebele s Joshou Nkome. Katolíci a anglikánští biskupové upozornili pastýřským listem veřejnost na teror býv. žaka jesuitské koleje a londýnského právníka. Členové pronásledovaného kmene se chystají k útěku do již. Afriky, kde žije v „homeland“ třetina kmenu, asi 600 tisíc obyvatel.

Sv. Otec přijal 3. 9. zástupce předsedy nar. shromáždění Rakouska, Dr. Rolanda Minkoviče, který mu přinesl víno z vlastních vinic na hranicích Rakouska a Slovenska.

4. 11. byl v Římě blahřečen karmelitán Titus Brandsma, mučedník nacistického koncentráku. 26. 7. 1942 ho zabil inženýr lékař koncentráku a tím ho také osvobodil od strašlivých bolestí

měl nevyléčitelnou uremii a infekci na nohou.

V Maďarsku byli odsouzeni dva budoucí kněží k pěti dnům samoty, protože ve svém volném čase jako vojáci šli na mši svatou. V Maďarsku trvá vojenská služba 18 měsíců a za tu dobu nesmějí vojáci vstoupit do kostela.

Israelský rabinský soud dovolil žadateli, aby si vzal druhou manželku. Důvod: s první ženou má jen tři děvčátka a přeje si syna. Tedy dvojženství. Jenže pohlaví dítěte neurčuje matka, nýbrž semeno otce. Mnohoženstvím se také ponížíte důstojnost ženy.

15. září se konala v známém poutním městě na Slovensku v Saštíně pouť, které se zúčastnilo asi 20 tisíc věřících. Poprvé se mezi nimi objevili františkáni v hábitech, a to i mladí muži. Tajná policie si je ovšem hned vyfotografovala. Mladí se celou noc modlili a během modlitby drželi nad hlavami věřících papežskou vlajku.

Na školách v NDR se povinně vychovává k nenávisti. V knize „Obranná morálka a vojenská etika v socialismu“ stojí: „Dělnická třída se při svém boji neobejde bez nenávisti.“ Berou si příklad ze sovětské Vojenské strategie, kde stojí na str. 306: „Zaměstnanci vojenských sil sovětských států se mají vychovávat k svate nenávisti vůči nepřítelům.“

VÁNOCE SE BLÍŽÍ

a proto navštivte náš obchod pro vhodné dárky jako: křišťálové sklo, keramiku, granáty, české knihy a slovníky, české a slovenské rekordy a kasety, šátky na hlavu a kapesníčky.

Z Československa máme letos poprvé vánoční ozdoby na stromky v různých vzorech. Ceny od \$1.25 do \$4.50.

Také z Československa největší výběr čokoládových ozdob na stromek, tradiční čokoládové kolekce, evropské bonboniéry a vánoční oplatky.

Máme kukuričné panenky (Corn Husk Dolls) z Československa jako Mikuláše, Betlém, Matka s houskou a jiné.

Budete péct cukroví? Máme různé formičky, kuchyňské koření. Na „kubu“ - hříbky a krupky.

Blahopřejné karty na vánoce - anglické, české, slovenské a jiné řeči.

- Pište si o nové katalogy -

Jarošová Emma: Dum u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířat), \$9.50 pošt. \$11.00.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHÚDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

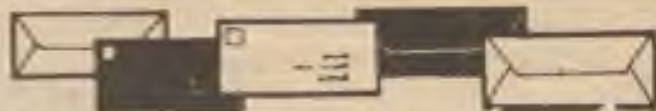
Rádi vas obslouží a na vaši návštěvu se těší

MARY & STANLEY DYNIA

STARÉ ČESKÉ KNIHY
z předválečné doby
prodává a kupuje
James West
2410 Shamrock Str.
San Diego, CA 92105

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60404 ☎ (312) 484-3459.
Zástupce
Tuzex
dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

DOPISY našich čtenářů

Little Neck - N.Y.
Mily Otče Vojtěchu,
vážená redakce a milí čtenáři!

To, o čem Vám hodlam psát, dám nejprve trochu do rýmu, abyste rázem pochopili, jak cestování do Itálie je pro Američana spojeno s radostí, bohatými kulturními a duchovními zážitky, ale i s nemilým překvapením a potřebnou ostražitostí.

Letěli jsme do věčného Říma s příslibem modliteb všem doma;

přes hory, doly a moře,

všechno nakonec dopadlo dobře.

Necheče-li však být obelhán, k opatrnosti radí i sám Talián! Zpěvem i vínem oblaž své srdce ma kapse přitom však stále drž ruce!

Slovenská organizace ze státu Pensylvánie zorganizovala letos účast na všeslovanské pouti do Říma k slavnosti ukončení svatometodějského roku.

Vyletěli jsme 9. října letadlem společnosti TWA. Let byl příjemný a pohodlný, nebudu se o něm tedy rozepisovat, ani o krásách Říma, o nichž už čtenáři H.N. tolikrát četli od jiných poutníků a dopisovatelů.

V Římě se tedy tentokrát mluvilo skutečně všemi slovanskými jazyky a při papežské mši sv. na Svatopetrském náměstí je bylo možno zaslechnout snad všechny - i Lužické Srby. Nejvíce tam však bylo asi Chorvatů, Srbů a Slovinců z Jugoslávie, kteří nás početně všechny „přetrumfli“, poněvadž jugoslávský režim je už od Titových dob rozumnější než v ostatních satelitech a nechá občany Jugoslávie svobodně cestovat na Západ a zase se domu vracet.

Druhá slavnost byla v bazilice Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore), kde byli naši slovanští věrozvěsti Cyril s Metodějem přijati papežem, a kde jim potvrdil jejich liturgické

knihy ve staroslovanské řeči. Proto také - slovanští poutníci z r. 1985 jsme zde byli účastní mši sv. ve staroslovanském obřadu a jazyku, při níž bylo 19 či 20 různých biskupů a eparchií. Obřady doprovázel mohutný zpěv čtyřhlasového sboru, s přísloušnou lahodností mužských basů a barytonu, takže výchoďní liturgie nepotřebovala nikdy ani varhany.

Protože naše skupina z USA byla ve své většině slovenská, kardinál Tomko, Otec biskup Hrušovský a slovenští salesiáni uspořádali také závěrečné oslavy svatometodějského roku v Slovenském ústavu svatých Cyrila a Metoděje za Římem. Jak Otec kard. Tomko tak Otec biskup Hrušovský, oba odchovanci našeho římského Nepomucena, pomáhali tento ústav budovat dnes již v Msgr. Nahálkovi. S naší výpravou přijelo i 9 kněží a 48 ctih. sester. I tato oslava v Slovenském ústavu sv. Cyrila a Metoděje vynela velmi krásně.

Pak se naše výprava rozjela do čarokrásné Umbrie, aby chom se šli poklonit pokornému sv. Františkovi do jeho rodiště, půvabného středověkého města Assisi, kde je i jeho hrob a o kousek dále, v jiném kostele i hrob sv. Kláry, která si dopisovala s naší bl. Anežkou Českou - Přemyslovnou. Při stoupání do těch kopečků v Assisi jsem si najednou položil otázku, proč lidé se slabým dechem říkají, že nemohou dýchat, když moje „měchy“ téměř skřípaly, protože jsem dýchal asi „přes míru“.

Všechnu tu historickou krásu Assisi a jeho okolí dozajista také mnozí z Vás čtenářů H.N. asi znáte, ale co bylo až donedávna méně známé je jeden obraz v kostele sv. Františka, který znázorňuje pohromadě sv. Benedikta - (také rodáka z umbrijského městečka Norcia nebo Nursie) - s našimi soluňskými bratry, věr-

ozvěsty Slovanů, kteří jsou dnes společně ochránci celé křesťanské Evropy, aby svět nezapomněl na její kulturní sounáležitost a jednotu i přesto, že je dnes rozdělena osnatými draty a berlínskou zdi politickými systémy na dva naprosto odlišné světy.

Po návratu do Říma jsem z našeho hotelu „Paladino“ zavolał telefonem do Nepomucena, protože bylo pro nás nemyslitelné být v Římě a nenavštívit jediný náš výchovný kněžský ústav, který je jakýmsi majákem naděje i pro věrné katolíky ve staré vlasti. Na konci drátu se mi ozval sám rektor Nepomucena Msgr. Otec Karel Vrána. Hned nás pozval k návštěvě Nepomucena i k obědu. Dlouho jsme se nerozhodovali, zavolałi jsme si taxíka, ukázali taxikáři adresu a už jsme jeli, ba co říkám, přímo ubáňeli. Ti římsí taxikáři jsou prostě mistři krkolomně jízdy, čarodějčarojezdci nebo šifenci. Vyberte si z toho co chcete. Přejížděl „z lajny do lajny“, prostě klíčkoval všude, kde zrovna viděl prázdňé místo, bílé ani žluté strašly na ulicích pro něho nic neznamenal a když naši přátelé Štefan a Anička Magulová, moje lepší polovička Mimi nebo já jsme si nějak údivně povzdychli, taxikář se zubil a stále nás jen konejšil tím typicky naším anglickým úslovím „no problem, no problem.“ Ono se mu to řekne „no problem“, když jsme najednou měli dojem, že si to míří po chodníku rovnou do hokynářského stánku na chodníku, jindy zase pod veliký truck před námi, že se nevyhne autobusu, tramvaji, a že nutně skončíme v nejbližší výkladní skříni obchodu, k němuž se opovážlivě blízko přiblížil, aby předjel jiné auto.

Když jsme konečně z taxíku vylézali před bránou Nepomucena, zhluboka jsme si oddechli, děkovali po zaplacení taxikářovi Pánu Bohu i sv. Kryštofovi, a místo taliánského pozdravu „čao“ jsem raději šoferovi jen poklepal na rameno a vděčně mu opakoval „no problem!“

Než jsme u vrat budovy Nepomucena zazvonili, musil jsem se upřímně rozesmát, poněvadž jsem poprvé v životě zcela pochopil ten starý známý vtip o velebníčkovi a taxikáři, kteří po smrti stáli u nebeské brány. Když jim nebeský klíčník sv. Petr přišel otevřít, hrnul se jistě jinak zasloužilý sluha Páně pln zvědavosti dovnitř, ale sv. Petr jej vzal za rukáv a povídal

mu: „Posečkej chvilenu, bratře, tentokrát má tuhle taxikář přednost.“ Když pak dotyčný kandidát nebeské blaženosti sluha Páně opatrně se zeptal sv. Petra, jak to přijde, že taxikáři dávají přednost před ním, který po celý život Pánu Bohu věrně sloužil, sv. Petr mu prý s vřídlným úsměvem odpovéděl: „To máš tak, bratře! když jsi kázával ve svém kostelíčku, tvoje ovečky obyčejně usínaly, nebo dokonce i spaly. Když ale tenhle virtuosní šofer taxikář, i zatvrdelí hříšníci se vzdychky začali v jeho taxíku modlit, a tak si teď zaslouží, aby vkročil do nebeských komnat před tebou!“

Ano, tentokrát jsem v Římě v taxíku pochopil i já tak trochu lépe ty často nepochopitelné úradky Boží a rozdílnost lidských a nebeských hodín, měř a vah!

V tom okamžiku se však už ozval ve dveřích „bazz“, po mírném tlaku se dveře otevřely a už jsme kráčeli zahradou ke schodům do budovy Nepomucena.

Sám Otec rektor Msgr. Vrána nás upřímně přivítal, zavedl nás do kaple, pak do zasedacího sálu, do refektáře (jídelny) a provedl nás celým ústavem. Před obědem nás zavedl také do kuchyně, kde kralují usměvavé mladé polské sestřičky. Otec rektor Vrána nám vysvětlil, jaký těžký kámen mu spadl ze srdce, když se mu podařilo sehnat do kuchyně Nepomucena ctih. sestřičky z Polska, protože dohrotivá, dlouholetá „generálka“ Nepomucena, ctih. sestra Bonita z kongregace čs. boromejek musela jít pro pokročilý věk do důchodu v Rakousku; a protože v Československu nemohou žádné sestry přijímat dorost, a ty středního věku, které by bývaly rády do Říma vycestovaly, aby v Nepomucenu vařily a praly, komunistická vláda zase z Československa nepustila. A ty posléze sestřičky jsou pilné a starostlivé jako včeličky. Při každém větším liturgickém svátku se také pustí do švitoření a zpívají i s velebnými pány a seminaristy o stošest. Tam se prý také kladou pevné základy k nynější i budoucí spolupráci mezi věřícími Polska a Československa. Při návštěvě sv. Otce loňského roku v Nepomucenu, když oslavovali první století od založení původní České koleje, se prý mohly polské sestřičky samou starostí uběhat, jen aby udělaly sv. Otcí Janu Pavlu II. z polské krve, co nejvíce radosti. I

s námi se vesele sestřičky bavily a zpívaly. Otec Martin, který působil nějaký čas v New Yorku v slovenském kostele sv. Jana Nepomuckého, byl sestřičkami vzpomínán hlavně proto, že jednou přivezl do Nepomucena v taxíku celého zabitého vepře, nadělal porce vepřového, sule a hlavně jitrnice a jelita, tak že měli všichni v koleji na několik dní jídla

V Nepomucenu jsme se také setkali s většinou přítomných bohoslovců, prožili jsme atmosféru jejich modliteb a studia, a je skutečně naší křesťanskou a národní povinností v dnešní době Nepomucenem vytrvale podporovat, aby nám tam Otec spirituál Tomáš Špidlík s msgr. rektorem vychovali novou generaci kněží - pro exil i pro jednou opět svobodnou vlast.

Při cestě na papežskou mši do basiliky sv. Petra jsme se zcela náhodně setkali s naším exilním Otcem biskupem Škarvadou, který se právě vrátil z Metodějských oslav z našeho Chicaga. Hned naše tváře poznal, ale nevěděl, odkud nás zná. Jakmile jsme mu řekli, že jsme z misijní rodiny Otec A. Vyoral, SDB z New Yorku, „hned byl doma.“

Po týdenním pobyte v Římě jsme odecestovali přes Vídeň do Československa, kde jsme se každý rozjel k svým příbuzným. Naše 89 roků mladá maminka ještě víc omládlá, jakmile nás spatřila a padli jsme si do náručí. Když jsem přijel po 56 letech do svých rodných Chabeřic na Sázavsku, byla hned zabíjačka a to si dovedete představit tu radost a oslavu ze shledání se starými přáteli! Venoušek a Pepa se pustili hned do vyváření jitrnic a příprav všeho, co na zabíjačce nesmí chybět. Po tři dny se hodovalo, zpívalo a vzpomínalo, hned mi dali do rukou heligonku a musel jsem vyhrávat až do dvou hodin do rána. Na vše nepřijemné ve světě a v současnosti se při tom zapomnělo, poněvadž jsme vzpomínali na staré zlaté časy našeho mládí. Jsem vděčen Pánu Bohu a moje zlatá žena též, že jsme se toho shledání dočkali. Osobně však teď na to doplácím, protože jsem přibral očividně na váze a žádné kalhoty nemohu dopnout. Avšak v USA máme všelijaké odtučňovací diety, a tak se to časem zase spraví.

Vám, Otče Vojtěchu, celá redakci, všem Vaším spolupracovníkům, kteří nám dělají tak pěkné noviny, a všem čtenářům - krajanům, původem od Aše až po Jasinu, ze srdce přeji šťastné

**CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY**

Zarídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace **VOLEJTE** nebo **PIŠTE:**

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

a veselé vánoce, bohatou koledu a dobré zdraví s Božím požehnáním do celého nového roku.

S krajanským pozdravem

Váš „Sázavan“

František Kubelka
s rodinou

Milý náš Sázavane,

pěkný dík za Váš zajímavý dopis, pozdravy a přání. Nedostal-li se Váš jarní dopis do tisku, není to proto, že se nám nelíbil, ale že se nám jeho přepis někde v papírech zatoulal. Když jsme jej našli, už nebyl aktuální, a tak nám to laskavě odpusťte a po vánocích nám hned napište, jak jste u Panny Marie Karmelské oslavili slavnost Božího narození. Děkujeme za zaslání předplatné pro paní I. Spišek.

Upřímný pozdrav Vám, drahý Františku, Vaší milé paní, celé rodině a všem kolem Vás s přáním milostiplných vánoce a hojnosti zdraví v Boží ochraně pro celý rok 1986.

Vděčně Váš

Fr. Vojtěch

Elmhurst - N.Y.

Návštěvou u kalifornských krajanů

Naše krajanská generace, která přišla na americký kontinent po změnách poměrů ve vlasti, je přirozeně modelována přírodními, národohospodářskými a duchovními podmínkami nově zvoleného působiště. Vidět našince, jak si žijí a vedou v Kalifornii, bylo pro mě a moji ženu, kteří žijeme po 30 roků na východním pobřeží, živelnou zkušeností a příznámé se, příjemnou, která zaslouží zaznamenání.

Příbuzná mého zetě, která žije v severní Kalifornii a která je rodilá Texasanka, nám nepřestává tvrdit, že Kalifornie je studená velká přírodní krása a stejně studení jsou s ní její obyvatelé! Jmenovitě ve srovnání s americkým východem a jihem. Necht' ale má tuto svou pravdu, já bych navzdory tomu těmito řádky rád potvrdil, že v krajanské sféře se jihokalifornský kraj osvědčil jako přátelský a vitající. A pro mne vydal počet - také, přesvědčující - ze svého zajmu o čs. věc minulou, přítomnou i budoucí.

S Janem Filipkem jsem se neviděl od doby pobytu v uprchlických taborech v Německu a pak jen letmo před 30 lety v New Yorku. Při návštěvě Kalifornie minulý měsíc setkal jsem se v něm se sedmdesátníkem, v dobrém zdraví a s klidnou tváří, která sotva prozrazuje zkušeného člověka v hotelovém a motelovém podnikání. Houpavým, selským krokem se pohybuje ve společ-

nosti, ale nadměru mladícky rychlým při obchodní činnosti. Je to věru zkušený krajan ve svém oboru, spolujitel motelů v Palm Springs, kde zná tržní a podnikatelskou hodnotu snad každé stopy této indiánské půdy. Jeho osobnost není však omezena na obchodní podnikání, v němž docílil krásného úspěchu; zajímá jej všechno, co se děje v USA, co se děje v krajanské obci v jeho státě a všude jinde ve světě. Jeho názory jsou mnohem pragmatičtější než mnohých z nás, ale je z nich cítit hluboký příklon a přání, aby naše společná věc uspěla. Osvědčil se rovněž jako uvědomělý příznivec Společnosti pro vědy a umění. Svoje zkušenosti uměl vyjádřit i literárně, ve své knize „Ve stínu šibenice“ z doby pronásledování nacisty a pak v jejím anglickém překladě „The Shadow of the Gallows“ s dodatkem o svém budování nového života po válce. Obě knihy ozřejmují rozmach Filipkovy osobnosti, která neztroskotala na tvrdosti místních skalnatých hor.

V Los Angeles jsem měl přednášku o Švehlově státnictví při budování první republiky. Pořádala ji místní odbočka SVU. V očích posluchačů jsem viděl inteligentní zájem o objektivní výklad z historie první republiky - a rovněž v rozpravě po ní - toho státního zřízení, které je pro přítomnou generaci, a jistě i budoucí doma i ve světě, inspirací pro obnovu demokratických řádů našich národů. Je to radostný klad národního a duchovního rozpoložení našich krajanů v jižní Kalifornii.

Soukromá návštěva u některých krajanů mi rovněž potvrdila, že v nich máme v této oblasti dobré Američany, Čechy i Slováky. Na besedě u Stanley Brožka v Pasadeně byli jsme nejen účastníky hřejivého pohostinství, ale nadto svědky vznešeného prostředí a domova předsedy Čs. společenského klubu Beseda. Je to nejen rodinné sídliště, ale také každoroční shromaždiště početných krajanů při Garden Party, kde se potvrzuje význam krajanské pospolitosti. A Stanley Brožek s nábožnou úctou obhospodařuje půvab svého domovního i zahradiho království, kde každá zlámaná větev rání svého hospodáře. Ovšem neméně jej hluboce zajímá situace krajanské obce po celém světě a rmoutí se důvodně nad nedostatkem jejího dobrého vedení. Má pro své vidění čs. věci imponující měřítko uvědomělého katolického křesťana. Stanley Brožek je nejen mnohaletým předsedou Besedy, je District De-

puty of Knights of Columbus a podporovatelem misijní činnosti. V paní Anežce má vzácného spolupracovníka a umného organisátora krajanského pohostinství.

Setkal jsem se v oblasti Los Angeles s řadou úspěšných podnikatelů a dobrých krajanů. Jan Dobiáš je předsedou místní odbočky SVU a tajemníkem Besedy v Pasadeně, je velmi šikovným a pilným funkcionářem; Mistr Jiří Zavřel iniciativním organisátorem uměleckého počínu a Jiřina Fuchsová umí dodat veršovaný doprovod. Paní Zdenka Kašpárková z Laguna Hills uspořádá pohostění s diplomatickým vkusem. Ti všichni tvoří část krajanské obce v jižní Kalifornii, je to však defilé reprezentativní, o němž mohu vydat toto vzpomínkové svědectví; nejsou provinciální a jsou schopni nadále pod dobrým vedením krajanskou práci prospět československé věci!

Všechny krajany a čtenáře H.N. srdečně pozdravuji

Vladimír Dostál

OTEVŘENÝ DOPIS JUDr. GUSTÁVU HUSÁKOVI

JUDr. Gustáv Husák
Praha - Hrad
Československo

JUDr. Gustáve Husáku,

neoslovuji Vás „pane“, protože se sám za pana nepovažujete. Neoslovuji Vás „soudruhu“, protože já jím nejsem a nikdy jsem nebyl. Nepíší Vám ani „vážený“, protože si naši vzájemnou „váženost“ nejsem tak docela jist. Mohl bych Vás sice oslovit „mukle“, ale asi na tu dobu, kdy jste toto přízvisko získal, nerad vzpomínáte. Tak jako my všichni.

Nieméně, obracím se na Vás v záležitosti lidské, protože se domnívám, že když nic jiného, tedy lidství a lidskost by nám měly být společné. Dříve, než vynesu svou žádost, věnujte laskavě pozornost následujícím řádkům:

„Zaistený som bol ako člen ÚV KSČ, vedúci oddelenia sekretariátu ÚV KSS a poslanec národného shromaždenia.

Po 24 hodinách ma priviezli do nejakého zámku neďaleko Prahy. Putá a zviazané oči patríly po celé roky k obvyklej výstroji. Dole v panskom sídle boli improvizované väzenské cely bez kúrenia. Bol studený február. Taká zima, stráže pred celou boli v kožušinových topánkach, v kožušinových čiapkach a ešte mrzli. Ja v ľahkom oblečení.

Vo vyšetrujúcich miestnos-

tiach bolo tak prekúrené, že vyšetrujúci sedeli v košeliach, ja som stovky hodín musel tam stáť v zimníku. Pot se líal po celom tele. Z horúčavy hore do mrazu dole. A tak stále dokola, vo dne v noci. Traja referenti sa striedali vo vyšetrowaní den a noc, v urážaní, v ponižovaní, v bití, vo vyhrážaní a v celom premyslenom systéme mučenia. Strana t'a sem dala, strana o tebe už rozhodla, priznat! priznat! Chyba, nedostatok, úchylky, velezrada a sabotáž! Taký je príkaz strany. Za každú cenu priznat a podpísať!

Každý človek, každý organizmus, každý nervový systém má istú hranicu únosnosti zat'azenia. Keď sa táto prekročí, nervový systém povolí, zlomí sa, poddá sa. A o to išlo. Tak sa dociel'ovaly „priznania“.

Snad se na tuto výpověď pamatujete. Nebo byste se měl pamatovat. Je pod ní totiž Váš podpis. Je to část Vaší vlastní výpovědi z odvolacího spisu.

Nemá význam hovořit o Vaší tehdejší nevině. Byl jste neviný tak, jako desetitisíce ostatních politických vězňů. Byl jste obětí politického teroru, násilí a bezpráví komunistické strany. Že jste byl před tím jejím horlivým členem a zastáncem, dodává sice celé věci chmurné pikantnosti, ale pro daný případ to není důležité. Důležité je, že jste poznal komunistickou zákonnost a humanitu na vlastním těle.

V tomto okamžiku se dostávám k podstatě mého dopisu. Již sedm let je v komunistickém vězení pan Jaroslav Javorský, kterého Váš režim odsoudil na třináct a půl roku pro údajnou špionáž. Že se pan Javorský žádné špionáže nedopustil, víme oba, to je Vy i-já, velice dobře. A zrovna tak dobře to vědí i jeho vyšetřovatelé a soudci. Obvinění proti němu je právě tak hrůzně směšné a nepravdivé, jako bylo obvinění proti Vám a proti desetitisícům ostatních občanů Československé republiky v padesátých letech. Dnes je pan Javorský státním občanem Německé spolkové republiky a pokud se něčím provinil, tak snad jen tím, že chtěl umožnit a usnadnit své snoubence odchod z republiky. Ani toto však nemůže být považováno za

trestný čin s přihlédnutím k tomu, že Československá republika podepsala a ratifikovala „Helsinský dokument“ a „Deklaraci lidských práv“. V obou těchto zprávách se jasně říká, že „...každý má právo kdykoli opustit kteroukoliv zem, i svou vlastní, a kdykoli se do ní vrátit...“ Mám dojem, že oba ratifikační dokumenty nesou Váš podpis.

Ale není to jenom pan Jaroslav Javorský. Jsou to další desítky a možná stovky jiných československých občanů v československých kriminálech, jejichž vina je přesně úměrná vině Vaší z doby, kdy jste byl v komunistickém vězení. To znamená, že jsou nevinni. A dnešní komunistický režim v Československu, jemuž předsedáte, si troufá hovořit o humanismu a přitom se chová přesně tak, jako se choval komunistický režim, jehož obětí jste byl i Vy.

Pan Javorský byl během svého věznění mnohokrát brutálně zbit a mučen. Vaše osobní kušenost se opakovala i v jeho případě. Byly mu zlomeny obě dvě nohy, je v žalostném zdravotním stavu a podvyživený. Několikrát vyhlásil protestní hladovku - ale bez výsledku. Doktore Gustáve Husáku, chei věřit, že je ve Vás tolik lidskosti, že dokážete pochopit postavení člověka, který je v situaci, jakou znáte z osobní zkušenosti a kterou jste měl odvahu sám před lety kritizovat.

Tím, že Váš režim drží pana Javorského a desítky ostatních politických vězňů ve věznicích, které si v ničem nezadají svými metodami s věznicemi padesátých let, Československá republika nic nezískává. A jestli něco přece, tak jenom pověst brutálního, totalitního, násilnického a fašistického státu. Propuštěním pana Javorského a všech ostatních politických vězňů se Vám dnes naskytá šance, že budete přeci jen trochu vážen a respektován. Nejen za hranicemi i v Československu.

Nežádám od Vás skutek milosrdenství. Žádám od Vás jenom spravedlnost, po které jste před lety volal Vy sám. **PROPUŠTE POLITICKÉ VĚZNĚ!**

Lumír Salivar, Kanada

599-4372

KOZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Manila. — Jak se čekalo v Marcosově systému s hráli pam soudci dokonalou parodií spravedlnosti: proti všem důkazům o opaku a proti požadavkům nejelementárnější spravedlnosti, 3 generálové, 22 jiných vojáků a jeden civilista, kteří byli obviněni z vraždy vůdce politické opozice Benigno Aquina, byli filipínským soudem 2. prosince prohlášeni za nevinné, a jejich vůdce general Fabian Vier byl prezidentem Marcosem ihned opět nastolen do své vysoké funkce vrchního velitele filipínské branné moci. Podle prohlášení téhož soudu Aquino prý byl zastřelen „komunistou Rolando Galmanem.“ Civilní vyšetřovatelé této vraždy však dříve po 11. měsíčním pátrání zjistili, že obvinění se skutečně této vraždy dopustili. Potom však soudní přelíčení zahájené 25. února 1985, bylo úmyslně protahováno, aby se veřejnost unavila a ztratila o celou věc zájem. Mezitím někteří klíčoví svědkové proti obviněným buď zmizeli, anebo zemřeli za podezřelých okolností, anebo později - patrně pod nátlakem policie - odvolali to, co předtím proti obviněným řekli. Také je třeba připomenout, že Marcos sám jmenoval tři soudce, kteří se tímto případem měli zabývat, a kteří přitom vynesli rozsudek, velmi pravděpodobně nadiktovaný samotným Marcosem, či jeho spolupracovníky. Marcos rovněž sám jmenoval státní žalobce v této věci, a nejvyšší filipínský soud, který za procesu učinil různá rozhodnutí ve prospěch obžalovaných, byl složen jen a jen z Marcosových přívrženců. Když pak jeho žena Rebecca Quijano, přítomná v letadle, ve kterém Aquino letěl ze Spojených států dosvědčila, že na vlastní oči viděla, jak Aquino byl zastřelen jedním z filipínských vojáků, kteří jej

doprovázeli při sestupu z letadla, soud záhadně předvedl před soud jako svědky jiné dvě dámy, údajně také letící v témž letadle, a jednoho zaměstnance letiště, aby tvrdili, že prý viděli, že Aquino byl zastřelen Galmanem. Filipínská veřejnost záhy ztratila všechn zájem o tento soud, když jí bylo jasné, že všechno toto přelíčení byla pouhá fraška. Galmanova žena a jeho přítelkyně záhy zmizely z jeviště, aby nemohly dosvědčit, že Galman byl ve skutečnosti unesen vládními vojáky v předvečer Aquinovy vraždy. Pak už o nich nikdo nikdy neslyšel. Také bylo právem poukázáno na to, že v době Aquinova příletu ze Spojených států bylo na manilském letišti přítomno asi tisíc vojáků, desítky fotografů, dopisovatelů a jiných lidí, že však jen málokterí se potom odvážili říci, co viděli; patrně ze strachu. Navíc si jejich svědectví odporovala a byla různá podle toho, zda byli Marcosovými stoupenci či protivníky. Zaměstnanci letiště nejdříve tvrdili, že Aquino byl zastřelen na schodech při sestupu z letadla, když kolem něho byli pouze vojáci; později však musili tvrdit, že prý byl zastřelen až dole na asfaltované části letiště. Filipínská policie nazvala tento soud „soudem našeho věku“, avšak její odpůrci jej nazvali, asi právem, „soudní komedií našeho věku“. - Tento rozsudek vyvolal mezi filipínským obyvatelstvem pocit zklamání, beznaděje a hněvu. Manilský arcibiskup kardinál Jaime Sin prohlásil, že toto prohlášení nevinny může přivést zemi na pokraj násilí a zoufalství. Reaganova vláda po měsíce naléhala na Marcosa, aby gen. Veirovi nebyla vrácena jeho funkce, a že Veirova rehabilitace by měla na americko-filipínské vztahy „hrozivé následky“; nyní však rezignovaně

LETEM

se spokojila pronést přání, že doufá, že Veirovo jmenování je pouze dočasné.

- Marcos rozhodl zákonem, který filipínský parlament poslušně odhlasoval, že 7. února 1986 se mají na Filipínách konat předčasně nové presidentské volby; má totiž naději na vítězství, protože jeho politická opozice je roztržena, a to i při zdání, že volby budou demokratické. Opozice je rozdělena mezi dva hlavní kandidáty: Aquinovu ženu Corazon, která se těší značné popularitě, avšak nemá žádnou vládní zkušenost, a bývalého senátora Salvadora Laurela, který 4. listopadu prohlásil, že sám se také chce ucházet o filipínské prezidentství a nespokojí se tím, aby pouze kandidoval spolu s Aquinovou jako její budoucí místopředseda. Aquinová už den předtím ohlásila svou kandidaturu na filipínské prezidentství; přitom slíbila - nejdříve vyhybavě a za dva dny jasně - že v případě svého zvolení bude respektovat smlouvu o amerických základnách na Filipínách, která vyprší v roce 1991, a že zároveň vyzve rebely, aby se s její vládou smířili. Při tomto nerozumném rozdělení politické opozice na Filipínách Marcos může snadno mít vítězství i bez velkých volebních podvodů. Ovšem, do února se může leccos změnit a chce-li demokratická opozice skutečně zvítězit, měla by se umoudřit, netřást své síly, dohodnout se na společné kandidátee Corazon Aquino-Laurel, ale zároveň si dát dobrý pozor na marxistické síly, které jim asi nakonec dají své hlasy a pod rouškou nějaké „národní demokratické fronty“ se budou snažit strhnout vládní moc na sebe. Paní Corazon Aquinová je sice mile usměvavá, ale s tím na podvody zarytých komunistů nevystačí.

● ● ●
Londýn. — Anglikánský primas Robert Runcie, arcibiskup v Canterbury s jinými předními anglikánskými náboženskými osobnostmi v rozsáhlé studii - (400 stran) - kterou připravilo 18 odborníků, obvinili vládu britské ministerské předsedkyně Margaret Thatcherové, že svou ekonomickou, daňovou a sociální politikou pomáhá bohatým na úkor chudého lidu, který žije v rozpadávajících se špinavých městských čtvrtích. V Anglii je nyní 13 a půl procenta nezaměstnaných. Někteří konzervativní zákonodárci pak obvinili anglikánské náboženské autority z marxismu a prohlásili

SVĚTEM

je za „bandu prokomunistických kleriků“, kteří, chtějí-li mermomocí pomáhat v anglické svobodě nezaměstnaným, kteří nic nedovedou, necht' je začnou nejdříve učit řemeslům.

● ● ●
Montreal. — V Quebecu při provinčních volbách zvítězila strana liberální a byla poražena strana „partii quebecois“, jejíž devítiletá vláda tím skončila. Liberálové, zamítající separatismus od anglicky mluvící Kanady, obdrželi 56 % hlasů, zatímco separatistická „strana Quebecu“ obdržela pouze 39 % hlasů, což bylo o 10 % méně než při volbách v r. 1981.

A protože v Kanadě je demokracie, ani 39 % opozice nemůže uchopit vládní moc jako se to podařilo 36 % komunistů v ČSR v r. 1946, odkdy připravovali únorový puč. - Liberálové budou nyní mít ve 122 místním quebeckém parlamentě 99 míst. Předseda liberální strany Robert Bourassa řekl 3. prosince, že bude moci utvořit novou provinční vládu do 10 dnů. Nová vláda chce soustředit své úsilí na zlepšení ekonomického stavu Quebecu, jež za vlády quebecké strany mnohé anglofilské podniky opustily. René Levesque, předseda „partii quebecois“, letos v září rezignoval ze své funkce a byl nahrazen 39 letým Marc Johnsonem, kterému se během dvouměsíční volební kampaně nepodařilo využít své popularity a získat si quebecké voliče pro svou stranu. Ani rozumní francouzští Kanadáné této prohry nelitují, protože až příliš dobře chápou, že jejich budoucí perspektiva je zajištěna jen v dosavadní kanadské federaci.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 3. prosince jednotka izraelské armády pronikla přes bezpečnostní zónu, zřízenou samotným Izraelem, hluboko do Libanonu a v kraji Hasbaya napadla tábor pro-syrských palestýnských guerilů, zřízený v tamních jeskyních. Přitom údajně bylo 5 guerilů zabito, jiní byli zajati a bylo uchopeno velké množství zbraní. Podle prohlášení izraelské armády tito guerilové prý připravovali obnovení útoků na sever Izraele.

● ● ●
Ammán. — Podle nepotvrzené zprávy jordánský král Hussein a egyptský prezident Mubarak vyzvali Yassera Arafata, předsedu PLO, aby do konce prosince veřejně uznal platnost rozhodnutí Bezpečnostní rady

OSN čísla 242 a 338 a tím právo Izraele na existenci; jinak prý jsou připraveni vést mírová jednání s Izraelem bez účasti PLO. Mubarak a Hussein chtějí využít vlády umírněného izraelského ministerského předsedy Perese, který musí předat svou funkci radikální straně Likud v říjnu 1986; pak opět zmizí na delší dobu jakákoliv naděje na uzavření míru na Blízkém východě.

● ● ●
Pasadena, Calif. — Vesmírové letadlo „Atlatis“ s osmi astronauty na palubě bezpečně přistálo po skončení své cesty v nadzemském vesmíru v úterý 3. prosince na letišti základny US válečného letectva Edwards v Kalifornii. Astronauti splnili všechny své úkoly s velkým úspěchem. Ve vesmíru náležitě umístili 3 komunikační družice, připravili čistý hormon na léčení anemie a jiných chorob, vyzkoušeli metody pro zbudování kolem r. 1990 US vesmírové stanice, připravili o tom celé míle pásek video a také pořídili snímky suchem postižených východoafrických zemí Habeše a Somálska, jež budou užitečné při hledání zdrojů podzemní vody v těchto zemích.

● ● ●
Valetta. — Vláda ostrova Malty zamítla žádost Egypta o extradování živého teroristy, který se zúčastnil unesení egyptského letadla na cestě z Atén do Káhyry dne 23. listopadu; ostatní čtyři teroristé, kteří toto letadlo zajali, byli postříleni egyptskými komandý při útoku na přistávané letadlo. Přitom zahynulo celkem 58 lidí, většinou udušením kouřem či upálením při požáru, který teroristé v letadle způsobili ohnivými granáty. Maltská vláda odůvodnila své zamítnutí poukazem na to, že mezi Egyptem a Maltou neexistuje žádná smlouva o extradování zločinců, a že hlavní zločin - zavraždění jedné Američanky - se udál na maltské půdě.

● ● ●
Paříž. — Generál Jaruzelski, polský komunistický vládce, přerušil 3. prosince svou návštěvu Alžírka a přiletěl do Paříže, aby tam s prezidentem Mitterrandem jednal o zlepšení polsko - francouzských ekonomických vztahů. Dne 4. prosince pak odletěl do Tuniska. Francouzi mu „po lo-patě“ ukázali, co si o něm myslí. Francouští pracovní odboráři a polští exulantí, přívrženci zakázané dělnické Solidarity, zorganizovali demonstrace proti jeho návštěvě Francie. Presi-

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

dent Mitterrand jej přijal v prezidentském paláci Elisé na 80 minut; Jaruzelski tam však nemohl vkročit přední branou jako jiné hlavy států, nýbrž ponížně se musil spokojit zadní branou: nepřišel jej přivítat sám francouzský prezident, nýbrž pouze ministr zahraničí. Stejně neslavně pak odešel z Elisé. Francouzský senát přerušil na 10 minut své zasedání na protest proti přijetí Jaruzelského Mitterrandem. Když pak Jaruzelski a jeho průvodci se chtěli projet na výletní lodi po řece SÉNĚ, kapitán lodi odmítl jej přijmout na svou loď slovy: „Před čtyřmi roky jsem měl čest přijmout na svou loď Lecha Walesu; nyní nebudu přepravovat jeho trýznitele. Nemíním sloužit sovětsko-polským generálům.“ Jaruzelski a jeho skupina se tedy musili spokojit s menší bárkou. Mitterrandova vláda v minulosti často vytykala Jaruzelského režimu porušování lidských práv, a po vyhlášení výjimečného stavu v Polsku v prosinci 1981 přerušila poskytování této zemi úvěrů pro obchodní transakce. - A tak, jak se zdá, je francouzský demokratický socialista Mitterrand ve svém postoji k Moskvě a jejím komunistickým nohsedům daleko zásadnější než západoněmecký sociální demokrat Brand, který se stále točí jako povětrnostní korouhvička.

● ● ●
Peking. — Podle loňského sčítání lidu v komunistické Číně žije dnes už více než bilion obyvatel. Pekingská vláda říká, že v její zemi žije 23 % světového obyvatelstva, ale vlastní pouze 7 % světové zemské půdy. Proto si prý Čína nemůže dovolit další rychlý vzrůst svého obyvatelstva. Do r. 2000 může její obyvatelstvo vzrůst pouze jen asi na 1,2 bilionu; jinak by jí nebylo možno toto obyvatelstvo uživit. Proto pekingská vláda zavedla drastické kroky pro omezení porodů. Manželé smějí mít pouze jedno dítě; otěhotní-li žena po druhé, musí se povinně podrobit potratové operaci. V roce 1984 tam bylo provedeno 8,89 milionu nuceného přerušování těhotenství. Někdy prý rodiče také utápějí nově narozená děvčátka, aby potom měli právo na další otěhotnění a narození chlapce. Komunistické autority zachovávají k této barbarské praxi blahosklonné mlčení. Podle vládních statistik asi v polovině případů - z celkového počtu 150 milionů manželských dvojic a schopných mít další děti - se aspož jeden partner dal sterilizovat, 40 % žen užívá plastických děložních oc-

hranných prostředků, 5,3 % žen užívá antikoncepčních pilulek a 2,4 % mužů užívá mužských ochranných prostředků „condoms“. Toto drastické plánování porodů bylo v komunistické Číně už prováděno pět let. Největší strach z přelidnění Číny má však SSSR, protože se obává, že v budoucnu si Číňané zabere Ruskem okupovaná čínská území a celou Sibiř.

● ● ●
Harare. — Před rokem vláda ministerského předsedy Zimbabwe Roberta Mugabeho vydala zákon, podle kterého cizincům, žijícím v této zemi podrovníkové Afriky, už nebude dovoleno vlastnit dvojití státní příslušnost v Zimbabwe a zároveň v zemi odkud přicházejí. V Zimbabwe nyní žije asi 100 tisíc bělochů - z toho 55 tisíc je britského původu - z nichž asi 80 % vlastní dvojití národnost. Letos do 30. listopadu se títo běloši měli rozhodnout, zda si chtějí podržet svou cizí státní příslušnost a zřici se státní příslušnosti Zimbabwe, či zda se chtějí stát pouze občany Zimbabwe a ztratit svou cizí státní příslušnost. Ti, kteří optovali pro Zimbabwe, musili odevzdat své cizí cestovní pasy a podat žádost o občanství Zimbabwe.

Těm, kteří si podrží své cizí pasy ztratí sice svou státní příslušnost v Zimbabwe, bylo však dáno ujištění, že budou moci nadále v Zimbabwe žít, pracovat a vlastnit majetek; pouze se nebudou moci účastnit voleb. Do 30. listopadu optovalo pro Zimbabwe asi 20 tisíc bělochů. Mnozí jiní by tak chtěli učinit rovněž a proto požádali o prodloužení lhůty, aby také mohli občanství Zimbabwe získat. Mugabeho vláda vytyká těmto lidem odkládání svého rozhodnutí a nejeví mnoho ochoty tuto lhůtu prodloužit; dosud však neučinila žádné rozhodnutí v této věci. Běloši, kteří se o občanství Zimbabwe dosud nepřihlásili se začínají obávat, že vláda by později mohla pochybovat o jejich loyálnosti a změnit zákony země tak, aby prakticky byli nuceni Zimbabwe opustit. - Stejně jako v ostatních černošských zemích úřední šiml je v Zimbabwe velmi zdlouhavý a komplikovaný. Běloši, ucházející se o státní příslušnost v Zimbabwe, musejí dlouhé hodiny stát před úřadovnicemi ve frontách než jim jsou zkoumány jejich dokumenty a je provedeno jejich minulé chování. Často se na ně před koncem úředních hodin nedostane, anebo některé jejich dokumenty nejsou uznány za platné, a proto musejí přijít jiný den a opět čekat, až na ně přijde řada.

Často tak musejí prostát či prosedět na židlích, které si přinesou celou řadu dní, než je jejich případ vyřešen. - Inu, „africké tempo“ a černošské odhodlání bělochy pokořít doprošováním se jejich „blahovíte“ hraji opět „první housle“, ačkoliv obyvatelé Zimbabwe by bez bílých farmářů už hladověli!

● ● ●
Kalkuta. — Indický Červený kříž oznámil, že došlo k dohodě mezi soudci v New Yorku a v New Delhí ve věci náhrady obětem výbuchu US chemické továrny v Bhopal v Indii z 3. prosince 1984. Americká firma Union Carbide zaplatí 5 milionů dolarů odškodného rodinám 1700 zabitých a asi 300 tisícem otravného plynu isocyanátu methyly raněni a přiotráveni. Newyorský soudce John Keenen však žádá, aby Indický Červený kříž mu podával pravidelně seznamy všech osob, jimž bylo odškodné spravedlivě rozděleno.

● ● ●
Santiago. — Letošního 26. září vláda generála Pinocheta zatkla a uvěznila deset vedoucích odborářů dělnických unii a obžalovala je za provokace a organizování subversivních demonstrací. Ve středu 27. listopadu, po dvouměsíčním vyšetřování, bylo sedm těchto odborářů z vazby propuštěno po zaplacení kauce (záruky) deseti tisíc pesos (asi \$100), avšak tři hlavní „proviniční“ jsou dále ve vězení. Mezi propuštěnými jsou však vůdcové nejsilnějších odborů celé chilské dělnické odborové federace. 1) Rodolfo Seguel, generální předseda celé Federace odborů; 2) Arturo Martinez, předseda unie typografů, tiskařů a knihařů a 3) Eduardo Valencia, předseda koordinační meziměstské komise pro nápravu životních podmínek v chudých městských čtvrtích. Znalci dnešních poměrů v Chile si tuto Pinochetovu umírněnost vykládají jako důkaz jeho ochoty k dorozumění se s dělníky.

● ● ●
Brusel. — Jak jsme již o tom psali, v Belgii byly 13. října všeobecné volby, v nichž zvítězili křesťanští socialisté a liberálové. Král Bauduin pověřil předsedu vítězné strany Křesťansko-sociální M. Martense sestavením nové vlády, a ačkoliv byl Martens už premiérem pěti předchozích vlád, trvalo mu to tentokrát celých šest týdnů než dospěl s liberály k dohodě o obsazení jednotlivých ministerstev. Bylo to proto, že od doby, kdy má malé belgické konstituční království federální formu, chtěli mít liberálové své

koaliční zastoupení nejen ve federální vládě, ale rovněž také v každé provincii.

● ● ●
Peking. — V r. 1982 se začala Rudá Čína zajímat o plné členství v asijské bance rozvoje (BAD), v níž je Čankajšüv Taiwan zakládajícím členem už od poloviny šedesátých let. Nesnadná jednání se táhla téměř celé tři roky, poněvadž Peking chtěl dosáhnout toho, co se mu podařilo v OSN - vytláčit z této bankovní rozvojové instituce Asie zástupce Čankajškovy národní Číny - Taiwanu. Nyní však konečně Peking přistoupil na to, že zasedne v dubnu 1986 v Manile na Filipínách při výročním zasedání této bankovní mezinárodní instituce za týž konferenční stůl jako Taiwan a podal si oficiální žádost o členství v Bance pro rozvoj Asie. V Taipeh, hlavním městě Taiwanu z toho má Čankajškvu syn zároveň radost i strach. Radost proto, že Peking ustoupil od požadavku vyloučení Taiwanu z nutnosti před finanční silou malého, hospodářsky prosperujícího ostrova - (bývalé Formósy) - a strach proto, že Peking se bude nyní asi snažit o získání investic z Taiwanu, aby pomalu, ale jistě „propojil“ hospodářské zájmy obou zemí, jako to dělá Moskva v satelitních státech, a měl tak nakonec důvod k okupaci a anexi Taiwanu. Optimisté ve vládě v Taipehu jsou však prý toho názoru, že bude-li Rudá Čína pokračovat ve svých hospodářských reformách, dojde nakonec i k liberalizaci jejího režimu, tím i k vytvoření oposice, a s demokratickou Čínou by pak někdy v budoucnu - až se bude „hýbat“ s Hongkongem, mohlo doceła dobře dojít i k nějaké formě svobodné federace Peking - Taipeh. Tím by pak teprve došel Čankajškvu boj proti Mao Tséungovi plného historického ocenění, protože by se ukázalo, že to byla právě hospodářská prosperita a kompetice svobodného, dnes už dvacetimilionového Taiwanu, která přiměla komunistickou Rudou Čínu k hospodářským a politickým změnám osmdesátých let pro svou miliardu obyvatel.

● ● ●
Londýn. — Britské válečné ministerstvo oznámilo, že Casper Weinberger, sekretář US ministerstva obrany nabídl Anglii, Itálii, Západnímu Německu a Španělsku spolupráci na konstrukci a výrobě nového „evropského“ bojového letadla typu ACE, k jehož kvalitě mají přispět i všechny dosavadní zkušenosti amerických konstruktérů. Už během

příštího roku 1986 se mají pozvané země rozhodnout, přistoupí-li na podmínky nabízené US spolupráce. - Americkou nabídku k spolupráci na výzkum obranného systému „Star Wars“ zástupce britské vlády již podepsal, začátkem tohoto týdne a prohlásil, že Anglie tím získá i několik set nových pracovních míst jak pro inženýry tak pro odborné dělníky.

● ● ●
Sri Lanka. — Na ostrově Ceylonu, přejmenovaném na původní domorodý název Sri Lanka, dosud stále operují bandy separatistických tamulských guerilů, kteří jsou dosud stále podporováni částí svých levicových soukmenovců z Indie. Dne 27. listopadu jich však vládní vojsko Sri Lanky čtyřicet pachtalo a na místě zastřelilo, když se na výhodě ostrova pokusili obsadit jeden buddhistický klášter a unést jeho představeného jako rukojmí.

● ● ●
Bejrút. — Jeden ozbrojený člen PLO, jménem Sabri El Banna - (alias Abon Nidal) vypověděl poslušnost Yasser Arafatovi a přítom zavraždil v jordánském Ammanu dva další Arafatovi přívržence. Jeden byl Arafatovým švagrem, druhý jeho synovcem.

● ● ●
Varšava. — Ve čtvrtek 28. listopadu generál Jaruzelski dal rozkaz ministru školství, aby s okamžitou platností odvolal z funkce rektora university v Gdaňsku prof. Karola Taylora, děkana matematické fakulty prof. Mariana Kwapisze i jeho náměstků prof. Jerzy Grzywacze. Důvod jejich propuštění z pracovního poměru nebyl oficiálně oznámen, avšak má se za to, že byli v podezření ze styků s podzemním vedením zakázané Solidarity i Lechem Walesou a odmítli žádanou přísahu loyality komunistickému režimu.

IMPORTER

VALAŠSKE
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

SPORT

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇIČÍ

Přes 13 tisíc diváků v Madison Square Garden tleskalo olympijským bruslařům a v organizaci celého podniku hrála důležitou roli naše Aja Vrzáňová. Aja vyhrála v r. 1949 v Paříži zlatou a v r. 1950 v Londýně; od té doby je v exilu mezi námi a také i pilně soudeje. V pátek 13. prosince bude na mistrovství světa v Landover, Maryland v službách N.B.C./TV a 17. prosince v Paříži pět dní pro A.B.C.! V Atlantic City v hotelu „Trump's Castle“ bude vše řídit a upravovat pro krasobruslaře. A pak v lednu v New Yorku bude zaměstnána při organizování lední revue „Ice Capades“. Těšíme se, že se s Tebou brzo, Ajo, setkáme!

Pěkná pozvánka s čs. znakem „Pravda vítězí“ poslal dr. Krása - s poznámkou: „Milí přátelé, abyste věděli, že se stále něco děje tady na Dálném východu.“ - V úterý 31. prosince na Silvestra pořádá newyorská odbočka Svazu svobodných čs. sportovců již 20. „Beseda“ ples

v 7 hodin večer u Ručič; (312 Východní 72 ulice v New Yorku). Vstupné \$75.00 za osobu. Vyžaduje se večerní úbor. Reservace od 15. prosince přijímá Jiřina Kowatsch, 331 East 52nd Street, New York 10022. Telefon (212) 759-6751. Prosíme, rezervujte si místa včas, neb tento bohatý večer s výbornou večeří, dobrou hudbou je vždy „brzo“ vyprodán!

Pan Jindřich Jelínek z Oakville v Kanadě píše: „Drazí přátelé. Děkuji srdečně za Vaše milé blahopřání k mým 85. narozeninám. Souhlasím s Vámi, že je to krásný věk, ale člověk ta léta duševně a tělesně více cítí. Slavil jsem ten den uprostřed celé rodiny - bylo nás 32. Pěkné pozdravy od manželky. Srdečně Vas zdraví Vaš Jindřich Jelínek.“

Moc děkujeme za vzorné rukopisně napsané poděkování.

Jára Kohout z New Yorku poslal z Mnichova pozdrav, kde píše: „...navštěvuji uprehlické tábory, kde je nových uprehlicků stále víc. Nechtějí říkat „práci čestě, ta dlouhá dvě slova a utíkají z domova. Zdravím Vas všechny!“

Děkujeme, Járo, za milý poz-

drav a za to, že dodáváš odvahu zprvu asi ztraceným, desorinetovaným a vnitřně skleslým lidem v táborech. Jenomže, bohužel, jak se ze značného jejich počtu ukazuje, Husákova znormalizovaná republika ani odvážní Chartisté v nich nic nestratili, a exil v nich také nic nezískal...

z.p.

Kam se „ztratil“ Petr Horák?

Snad jste si všimli, že už delší dobu se neobjevilo v Hlasu národa jméno našeho dlouholetého dopisovatele, Petra Horáka. Je to autorske jméno redaktora Pavla Pecháčka. Pavel by nám rád psal dál, ale má teď mnoho jiné práce, která mu ubírá čas na psaní. 19. dubna 1985 se totiž stal šéfem československého oddělení Hlasu Ameriky, a to právě v nejkritičtější období. Československé oddělení Hlasu Ameriky totiž značně rozšiřovalo svou redakci, protože od konce léta pro velký počet posluchačů doma skoro zdvojnásobilo své vysílání. Dnes už můžeme s radostí říci, že se to Hlasu Ameriky pod Pavlovým vedením podařilo s velkým úspěchem. Svědčí o tom jak velké ohlasy z domova, tak i výjimečně kladné výroční hodnocení československého oddělení vedením stanice.

Pavel je synem bývalého prvního tajemníka Msgr. Jana Šrámka a bývalého ředitele čs. oddělení Svobodné Evropy, dr. Jaroslava Pecháčka, který patří s dr. Bohumírem Bunžou také k spolupracovníkům Hlasu národa.

Pavel se narodil 2. července 1940 a prožil dětství se svými dvěma malými sourozenci v Československu bez rodičů, kteří museli v roce 1948 kvapně před zatčením emigrovat. S malými dětmi se jim to nemohlo podařit a tak se Pecháčkovi setkali opět až skoro po dvaceti letech v USA.

Pavel v Československu absolvoval po letech nucené - ale jak si říká užitečné - práce v továrně, 10 semestrů na divadelní fakultě Akademie múzičeských umění v Praze a získal titul „promovaný režisér“. Pracoval jako herec a režisér v divadle DISK v Praze a v rozhlase, a spolupracoval s novinami a časopisy, hlavně v oblasti sportu a kultury.

Z Československa odešel po sovětské invazi v září 1968, kdy dostal konečně cestovní pas; pracoval jako redaktor v rozhlasové stanici Svobodné Evropy v Mnichově a od roku 1975 pracuje v Hlasu Ameriky ve Washingtonu, nyní tedy jako šéf československého oddělení. Naši doma, stejně jako naši etnari, ho znají jako Pavla Skalu či Petra Horáka. Stovky jeho reportáží kryly všechny možné události, od olympijských her přes inaugurace amerických prezidentů až po lety amerického raketoplánu do vesmíru. Před lety jsme také otiskovali po tři roky knížku, kterou napsal spolu se svým vzácným přítelem, dnes už zesnulým teologem, dr. Alexandrem Heidlerem. Vydali ji v Křesťanské akademii v Římě pod pseudonymy Václav Svoboda a Pavel Skála a nazvali „Rozhovory o evangelích“. V moderním duchu v ní komentovali všechna čtení Nového zákona na neděle a svátky, a psali ji hlavně pro mládež. / Tahle knížka se také nakonec objevila jako první v řadě na seznamu knih, zabavených československou policií před několika lety v pražském bytě spisovatele Ludvíka Vaculíka. /

V Československu hrál Pavel Pecháček také v celovečerním filmu „Bylo nás deset“ s Jiřím Suchým a Jiřím Šlitem. V divadle DISK mimo jiné režíroval ve své vlastní úpravě Moliérovu „Školu pro ženy“, k níž nastudoval pantomimu Ladislav Fialka, hudbu napsal Jaroslav Jakoubek, slova zesnuly Jiří Štaidl, hudbu nahráli Keřurt - Rokl - Dominak a pod Pavlovým vedením hrál Vladimír

Pucholt, dnes již také exulant a lékař v Torontu.

V zahraničí se Pavel brzy zapojil do veřejného a krajanského života. V nedávne době například ještě jako předseda washingtonské odbočky Československé společnosti pro vědy a umění zajistil přednášku Tomáše Baťu v hlavním městě Spojených států. A na jeho dva rozhovory s Baťou pro Hlas Ameriky pak bylo doma bezpočet ohlasů.

Pavel vychovaný babičkou - (jako jeho dva další sourozenci - čtvrtá ratolest se „starým“ Pecháčkům narodila už v exilu v Belgii) - je hluboce věřící katolík, velmi angažovaný v ekumenismu - s manželkou Libou má velmi pěkné manželství a Bůh jim svěřil pět dětí, které jim zatím dělají hlavně radost. Jejich nejstarší dcera Marie studuje s úspěchem „space engineering“ na Námořní akademii v Annapolisu a je první původem české děvče, které se na tuto prestižní americkou školu dostalo.

V redakci Hlasu národa máme vděčnou radost nejprve z toho, že jsme u věřících Pecháčků - jako v tolika jiných případech - svědky pravdivosti Božích zaslíbení z bible - (o věrném služebníkovi, kterého Bůh zkouší, ale neopouští), o bohabojných dětech, které jsou rodičům radostí a požehnáním, či o pevné naději, zakotvené ve víře v Krista, že po trnité cestě utrpení vzejde vždy opět nové velikoněnní ráno. Pecháčkova rodina se po dlouhých letech odloučení konečně s Boží pomocí opět sešla - alespoň ve svobodném exilu. - Máme upřímnou radost z rodinné pohody u Pavla a Libuše, z Pavlovy plodné a úspěšné práce, která dochází zaslouženého uznání u posluchačů domova - proto i u jeho nadřízených v USA. Máme ovšem stejně upřímnou radost i z rodinné pohody jeho mladšího bratra Járy, který je nadaným grafikem a výtvarníkem. Návrhy a provedení obou nálepek NSČK - Pražské Jezulátko a sv. Jan Nepomuk Neumann - jsou jeho vytvořením.

Proto u příležitosti letošních svátků Kristova narození - přejeme vděčně celému rodu Pecháčků vše co potřebují jako my všichni, dobře zdraví, Boží požehnání a ochranu. „Starým“ radost z dětí - prohratý životní podzim a rodinám všech jejich dětí „dobrý vítr do plachet“ s připomínkou, aby zůstaly vždy věrní Kristu Panu, jako jejich rodiče a prarodiče, když tak jasně všichni pocítili Boží ochranu ve svých životech.

-314- Redakce.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA V BERWYNU, ILL.

K·H Auto Repair 6619 - 21 W. Čermákova tř. (hned vedle berwynské pošty) její majitelé

STEVE KUBOVIČ a JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779
(v centru, za rohem obchodního domu Herzmannský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky z Československa zdarma.

RECEPTY

na vánoční cukroví

Na žádost několika našich čtenářek, abychom jim narychlo poslali recepty na nějaké dobré vánoční cukroví. Příliš se v tom už nevyznám, i když „uštipování“ dobrého těsta na vánoční cukroví (když se maminka nedívala) - patřilo v dětství k našim největším předvánočním radostem, přesto jsme nějaké ty recepty našli a tady je zajímavým podáváme. Váhy a stupně jsou ovšem udány v evropských mírách a stupních Celsia. -Redakce.

Vánoční cukroví

300 g mouky, 200 g másla, 100 g cukru, vanilkový cukr, špetka soli, kůra z citronu, žloutek, vejce, lžice vody, sekané mandle, ořechy nebo lískové oříšky.

Rozdrobíme mouku s máslem, přidáme cukr, koření a žloutek. Rychle vypracujeme a půl hodiny necháme v chladnu odpočinout. Pak rozválíme těsto asi 2-3 mm silné a vypichujeme různé tvary. Dáme je na plech, potřeme rozkvedlaným vejcem ve vodě a posypeme strouhanými man-

dlemi, ořechy nebo lísk. oříšky. Při teplotě 180 pečeme do zlatova /10-20 min/. Nebo: pečeme placičky bez potření, po upečení je potřeme citronovou polevou /200 g cukru, 2 lžice citr. šťávy a 1-3 lžice vody/ a posypeme pestrými perličkami.

Bielfeldské pečivo

250 g mouky, 125 g másla, lžička skořice, kůra z citronu, špetka muškátového květu, špetka koriandru, špetka soli, 125 g cukru, 50 g mandlí /loupaných a strouhaných/.

Rozdrobíme mouku s máslem. Přimícháme koření, pak cukr a strouhané mandle. Vše rychle zpracujeme v těsto a dáme půl hodiny do chladna. - Těsto rozválíme velmi tence, vykrajujeme tvary a na slabě vymaštěném plechu pečeme asi 5 min. při teplotě 150 do světlehněda.

Koňakové kroužky

140 g mouky, 140 g másla, 140 g loupaných a strouhaných mandlí, žloutek, strouhaná kůra z citronu, na špičku nože skořice, špetku soli, 2 lžice koňaku.

Rozdrobíme mouku s máslem přidáme mandle, žloutek, koření a koňak a uhněteme hladké těsto, které dáme 2 hod. od-

počinout. - Pak na 3 mm rozválíme a vykrajujeme kroužky, ty potřeme koňakem a silně posypeme práškovým cukrem. Do světla 10-15 min. pečeme, při teplotě 140 stupňů. Jiný způsob: Smícháme žloutek s lžicí koňaku, potřeme tím vypichané kroužky a posypeme krystalovým cukrem.

Koňakové tyčinky

160 g mouky, 100 g másla, 60 g cukru, 50 g strouhaných mandlí, kůra z citronu špetka soli, žloutek, 50 g mandlí, 50 g práškového cukru, poleva z koňaku.

Rozdrobíme mouku s máslem, přidáme cukr, koření, mandle a žloutek, dobře propracujeme a hodinu dáme odpočinout. Pak těsto rozválíme na 2-3 mm, vykrajujeme 3-4 cm velké placičky a při 180 stupních asi 10-20 min. pečeme. Po vychladnutí potřeme každou druhou koňakovou náplní a na ni položíme nepotřenou placičku. Nakonec potřeme koňakovou polevou.

Koňaková náplň: smícháme mandle s cukrem a potřebným množstvím koňaku a zpracujeme v tužší masu.

Kdaňské rohlíčky

140 g mouky, špetka soli, 100 g

másla, 50 g strouhané čokolády, 100 g strouhaných lískových oříšků, 50 g cukru, saček vanil. cukru, žloutek, práškový cukr, meruňková marmeláda.

Těsto dáme přikryté půl hodiny odpočinout. Pak vyválíme na palec silnou roli a ukrajujeme asi 5 cm kousky. Každý rozválíme na 5-6 cm, zformujeme do rohlíčku a pečeme 15 min. při 180. Horké rohlíčky posypeme práškovým cukrem. Po vychladnutí spodek potřeme horkou meruňkovou marmeládou a spojujeme po dvou.

Dukáty z lískových oříšků

250 g mouky, 200 g másla, 125 g cukru, špetka soli, kůra z citronu, 1/2 lžice koriandru, 1/2 lžice práškového hřebíčku, 200 g lískových oříšků, vejce. - Poleva: 125 g kokosového tuku, 75 g práškového cukru, 30 g kakaa, balíček vanilkového cukru, lžice rumu.

Mouku rozdrobíme s máslem. Přidáme cukr, koření, oříšky a vejce a zpracujeme v hladké těsto. Formujeme 2 1/2 až 3 cm silnou roli a dáme do ledničky na 2 hodiny odpočinout. Pak z ní vykrajujeme asi 3 mm silné plátky a pečeme do světlehněda 10-15 min. při 180 stupních. -

Polovnu placiček potřeme čokoládovou náplní, na to dáme ostatní placičky a lehce přimáčkneme. Necháme ztuhnout. Horní část placiček do poloviny potřeme rozpuštěnou polevou. Čokoládová náplň: Rozpustíme kokosový tuk a přimícháme práškový cukr, kakao, vanilk. cukr a rum.

Husarské koblíhy

210 g mouky, 150 g másla, 70 g cukru, vanilkový cukr, špetka soli, strouhaná kůra z citronu, 2 žloutky, 50 g mandlí. - Žloutek, lžice medu, marmeláda /meruňková nebo rybízová/.

Mouku rozdrobíme s máslem, přidáme cukr, vanilku, sůl, strouhanou kůru z citronu, žloutek, loupané a strouhané mandle. Uděláme křehké těsto a hodinu necháme v chladnu odpočinout. - Zformujeme na palec silnou roličku a odkrajujeme asi 1 1/2 cm velké kousky. Z každého uděláme kuličku a dáme na plech, pomoučenými prsty uděláme uprostřed důlek. Pak potřeme každou kuličku žloutkem smíchaným s medem a upečeme do zlatohněda při 150 stupních. - Hotové koblíhy ještě horké plníme ohřátou marmeládou.

Telegram generálnímu tajemníku KS SSSR Michajlu Gorbačovi

Ve dnech konání schůzky US prezidenta Reagana s gen. taj. komunistické strany SSSR Michajlem Gorbačovem v Ženevě, zaslal Svaz československých spolků ve Švýcarsku telegram tohoto znění:

„21. srpna 1968 vstoupily sovětské vojenské jednotky do Československa. V článku 5 protokolu, podepsaného 26.8.1968 v Moskvě zástupci SSSR a CSSR se pravit: Jakmile pomíne ohrožení socialismu v Československu, jakož i ohrožení světové socialistické soustavy, cizí vojenské jednotky, nacházející se na půdě Československa, postupně opustí území tohoto státu.“

V radě prohlášení, učiněných v minulých letech komunistickou stranou a vládou SSSR, se existence takového ohrožení výslovně popírá. Avšak sovětské jednotky - třebaže uplynulo již 17 let - jsou stále na československém území. Ve jménu míru a bezpečnosti světa, jež jsou hlavním důvodem Vašich hovorů s US prezidentem Reaganem, Vás naléhavě žádám, aby byla v Moskvě učiněna opatření, vedoucí bez dalších průtahů k odchodu sovětské armady z Československa.“

-afa-

Jára Meců:

Stručné povzbuzení všem politickým škarohlídům

Čím déle trvá celosvětový zápas s komunismem, tím zatvrzelejšími se stávají pesimisté. Tvrdohlavý pesimismus je časem zřejmě natolik politicky oslepl, že se z nich ve skutečnosti stali poslední propagátoři síly a neměnitelnosti komunismu! V článku „Autohypnosa“, uveřejněném v Nedělním Hlasateli 10. listopadu nás pseudonym Valsoraj Yrduom suverénně ujišťuje: „Kladný výsledek ženevské schůzky? Ujišťujeme Vás, že nebude žádný, či velmi žalostný pro Spojené státy...Schůzka v Ženevě skončí fiaskem.“ Opravdu, „silné kafe“ pro optimisty. Patřím k optimistům se střízlivým, chladným realismem. Odpovím tedy zarytým pesimistům ústy těch, kteří něco vědí, kteří určují světovou politiku a kormidlují vývoj světa. „Komunismus píše už svou poslední kapitolu. Čas se změnil. Pochod svobody odstavi marx-leninismus na smetiště dějin“, řekl prezident Reagan při návštěvě Anglie. „Náš způsob života je ohrožen. Nastal čas, aby svoboda přešla do útoku“, řekla zase britská ministerská předsedkyně Thatcherová, ve svém projevu k pos-

lancím v Kanadě. „Sovětský svaz je dnes v defenzivě. Iniciativu převzaly západní demokracie.“ řekl Reagan na jedné tiskové konferenci.

Pro pozorně čtoucího a vidoucího je známo, že komunismus už dávno přešel zenitem své moci, že jeho monolit se rozpadl na navzájem soupeřící partajní skupiny, a že se zborily jeho dva životní důležité pilíře - ideologie a ekonomika. Komunistická strana v Číně už smetla marx-leninské utopie a nastoupila na evoluční cestu liberalizace směrem k soukromému podnikání, aby zahránili svůj bilionový národ v budoucnu před hladem a průmyslovou stagnací. A je také známo, že kremeľští plánovači celosvětové proletářsky komunistické revoluce jeli tentokrát do Ženevy - poprvé od dob Leninových - za nepříznivých, až doposud pro ně nikdy nemyslitelných podmínek. Možná, že to od Reaganovy řeči na všeobecném zasedání OSN tušili, ale jakmile se s ním v Ženevě sešli tvář v tvář, ihned zřejmě pochopili, že tentokrát přijeli do Ženevy jako obžalovaní. Octli se na pranýři před jedním spravedlivým člověkem, který se jim nebojí říci pravdu přímo do očí. A aby tak mohl udělat z posice síly, snažil se nej-

prve po celých pět let hledat nejschopnější spolupracovníky, kteří mu pomohli postavit USA opět na nohy, nejdříve hospodářsky, morálně - (záchranou Grenady, pomocí Salvadoru i hojovníkům svobody v Afghánistánu) - aby pak tím srozumitelněji mohl Sovětům říci: „Nepokoje a zmatky děláte ve světě vy! Pošlapáváním lidských práv, expanzionismem, nedodržením mezinárodních úmluv! Sověti tentokrát tedy jeli do Ženevy i když věděli, že poprvé a před celým světem se budou projednávat i vnitřní poměry v jejich vlastní zemi a v okupovaných satelitech. Za jejich úsměvy se schovává strach před koncem. To je logika optimistů! Sovětský svaz a jeho trasličí hospodářsky zkrachování „spojenci“ nemají jinou šanci než se dát hospodářsky jiným směrem, což

nutně způsobí i neodkladné reformy politické. Samozřejmě, že před tím než je k těm reformám ekonomie přinutí, mřeha vedená na porážku, bude ještě kopat a vypasené krysy budou z tonoucí lodi utíkat. Marxisté vždy tvrdili, že kapitalismus a demokracie nemají žádnou ideologii. Mají a to ideologii nezničitelnou! - Lidská práva a věčnou duševní hodnotu každého člověka!

Blízká budoucnost proto ukáže, že dnešní optimisté jsou realisté, pane Valsoraj Yrduom, nebo, chcete-li pane Jaroslave Moudrý! Proč se se svým černým pesimismem schováváte, za tak krkolomné jméno? Lepší se to česky čte pozpátku. Tož, nic ve zlém. Jsme na jedné straně psacího stolu.

Váš, - pravým jménem Jaroslav Mee z Kalifornie

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

OZNAMTE NÁM VČAS ZMĚNU SVÉ ADRESY

V Římě zasedal po dva týdny zvláštní synod 165 zástupců biskupských konferencí celého světa

(Pokračování ze str. 1)

níky - kněžími, mezi kněžími a laiky, představenými řeholních řádů a řeholníky i řeholnicemi; slo mu i o větší sociální spravedlnost a spravedlivý mír ve světě, prostě o změnu smýšlení křesťanů mezi sebou a k lidem jiných vyznání, křesťanských i nekřesťanských. Slo mu i o to, aby žádný kněz se nemohl cítit ve svém duchovním snažení osamělý, aby jeho biskup či představený, měl na mysli i jeho nemoc a stáří, potřebu odpočinku atd. V těch věcech se sice v mnohých diecésích a řeholních komunitách od 2. Vatikánského koncilu dosti věci změnilo, ale určitě v tom směru nám zbývá ještě mnoho co dohánět. To je ovšem záležitost lidské spolupráce s Boží milostí, a ta není nam smrtelníkům ani samozřejma, ani lehká. O tu se musíme stále snažit, někdy v životě dříve, někdy později, ale hlavně, že vůbec s tou snahou začneme.

Musíme totiž při tom padnout na kolena a prosit. A musíme s tím začnout nutně jen každý sám. I Otcové kardinálové, biskupové, my kněží, řeholníci a sestřičky, tak jako každý z lidí. Kdo jsme s tímto procesem duchovního dospívání dosud nezačali, nebo jsme se v něm v unavě života zastavili, máme příležitost s ním začnout, nebo znovu pokračovat o letošních vánocích u Kristových jeslíček. A to, na čem se dohodl světový synod biskupů letos v Římě, si přečteme někdy později.

Svatý Otec v rozmluvě s kardinalem Ratzingerem, prefektem vatikánské Kongregace křesťanské nauky, kterého považují někteří páni biskupové v Holandsku, v Kanadě v Brazílii a v USA hlavně některé sestřičky za příliš „konservativního“, protože se poutivě modlí, zachovává si chladný rozum a dobrotu srdce vzdor všem jejím rozmarům současné doby. Svátý Otec však v něm má spolehlivého pomocníka.

DEJINY JIŽNÍ AFRIKY VE ZKRATCE

První Holanďan

přistal na jihoafričtém pobřeží - Mysu dobré naděje v r. 1652. Jmenoval se Jan van Riebeck a usadil se s rodinou a jinými 90 Holanďany na pobřeží, aby tam zřídil zásobárnu pro obchodní lodě, které pluly z Dalekého východu kolem Mysu dobré naděje. Bílí průkopníci se tam setkali s pastýřským kmenem Khoi-Khoi čili Hottentoty a s loveckými kmeny - křováky. Není jisté, žili-li tehdy v jižní Africe černí, ale zdá se, že brzo poté tam přitáhli ze severu a osídlili zemi. Byla to součást afrického stěhování narodů.

Obtíže průkopníků

V r. 1657 dala lodní společnost

poprvé bílým průkopníkům a farmářům vlastní půdu. Ukázalo se však, jak těžké je vybudovat v této divočině zemědělství a pěstovat dobytek. Za sto let se usadilo v již. Africe asi 15.000 průkopníků. Měli plochu asi pětkrát tak velkou jako je Holandsko. Necítili se tam jako cizinci, ale jako svobodní farmáři. Během doby se vytvořila germansko - africká řeč, tzv. afrikaans, kterou dodnes hovoří asi 60 % bělochů.

Období válek

V r. 1770 narazili farmáři na černé Xhosa-kmeny u velké Rybříčky. Tato krajina se stala pak celých sto let místem bojů - celkem devět válek. Běloši zajatce buď zotročili, nebo si z nich udělali pomocníky. V r. 1833 bylo otroctví bílým parlamentem zrušeno.

Burové a Britové

Holanďtí osídlenci se nazývali Burové a drželi pevně pospolu. Tato solidarita se extrémně vystupňovala: mnozí se považovali za vyvolené Boží lid, podobně jako Izraelité ve St. zákoně. Burové jsou velmi pracovití, vytrvalí, ale i tvrdohlaví lidé. Rok 1795 byl v jistém smyslu osudové datum. Angličané tam poslali expediční jednotky a za deset let prohlásili zemi za britskou kolonii. Tou také 105 let zůstala. Opuštěné Bury Angličané vytlačovali, ale osídlenci se nechtěli stát poddanými „cizí vlády“. Tak se stalo, že Burové a Angličané vedli proti sobě řadu válek. V první válce o samostatnost r. 1880 zvítězili, v druhé válce v r. 1902 zvítězili Britové. Ti poslali burské rodiny do pračerného tábora, kde zahynulo na 26.000 Burů.

Miriam Valuchová:

Hospodářská situace v Československu

Československé hospodářství zaznamenalo v loňském roce některé, dlouho očekávané dílčí úspěchy. Především vzrůst národního důchodu o 3,2 % by mohl být solidním příslibem pro částečné zlepšení stále ještě neutěšené hospodářské situace - i když část tohoto čísla je vyplněna novým způsobem výpočtu: roční národní důchod není už totiž tak jako v dřívějších letech vypočítáván z čistých, nýbrž z hrubých příjmů.

O 3,8 % se zvýšila i průmyslová produkce. Avšak i oficiální zpráva z Prahy přiznává, že je to růst značně nerovnoměrný, o který se zasloužila především výroba elektroniky, skla, keramiky, celulózy a papíru, ostatní odvětví buď stagnují nebo plán dokonce neplní. Do jaké míry se z těchto strohých statistických údajů může radovat hospodářka stojící frontou na maso (neboe li právě vydat 80 Kčs za kilo) nebo mladá maminka uvažující ve frontě na banány či pomeranče, zda dětské botičky za 100 Kčs nejsou přece jen trochu drahé, je další věc. K dobrým výsledkům zemědělské výroby přispělo v nemalé míře příznivé počasí uplynulého leta. Přes rekordní sklizeň brambor není však o snížení ceny této základní potraviny, před lety pro neúrodu „dočasné“ o 100 % zdražene, nic slyšet.

I zadlužení Československa na Západě - v současnosti odhadované na 2 miliardy dolarů - má být během tohoto roku sníženo na minimum. V době vrcholící krize v Polsku označil Bil'ak zadlužení socialistické země u kapitalistických států za „spolek s ďáblem“. Otevření nových kreditů u západních bank je přísně omezeno a přichází v úvahu jen pro některé, přesně definovatelné, hospodářské projekty. Následkem této politiky byla a je vzrůstající zavislost na zemích Rady vzájemné hospodářské pomoci (RVHP) především pak na Sovětském svazu. Čímž se Československo dostává do začarovaného kruhu: aby mohlo se svými výrobky na světových trzích skutečně uspět, potřebuje nalehavit novou, moderní technologii. Jenže tu v RVHP nikdo nevyrabí a pro její nákup na Západě nejsou potřebné valuty. A tak se modernizace československého průmyslu dostává jen kulhavě dopředu a schopnost konkurence je mala; zisk v západních měnách nestačí pokrýt náklady na nová zařízení. V poslední době se pok-

ouší Československo prosadit stále více na trzích východní Evropy a rozvojových států. Tato snaha ostatně nedosahuje očekávaných výsledků; v několika uplynulých letech zaznamenal čs. obchod dokonce deficit v prodeji strojírenských výrobků, kdysi tolik úspěšných.

Jisté oživení československého hospodářství však může vést k předčasnému optimismu a zakrýt na krátký čas nutnost nejen ekonomických, ale i politických reforem. Pověsti o politických změnách se v Praze šíří hlavně po projevu M. Gorbačova před Nejvyšším sovětem, kde se hovořilo o tom, že spojení nejvyšší stranické a statnické funkce mělo kdysi oprávnění, teď že však nastala jiná doba. Pravdou zůstává, že Husák je v čele KSČ od r. '69 a od roku '75 je také prezidentem republiky, je mu 72 let a v poslední době trpí opět starou oční chorobou. Dojde-li ovšem kdy k rozdělení funkcí a při jaké příležitosti, to zůstává otázkou. Pro stranické vedení, jehož vedoucí skupina zůstala od r. '69 prakticky nezměněna, platí i nadále zásada - jen žádné experimenty. Úspěchy československé ekonomiky však předpokládají změnu v konzervativním smýšlení stranického vedení, vyřešení sporů s osudovou zavislostí pražské politiky na proměnách atmosféry v Kremlu, s kariérismem, ale i s korupcí a uplatkarstvím v malém i velkém; ani tento poslední požadavek není nijak přitažlivý - zásada „ruka ruku myje“ se léty příliš vžila. I když letos by leccos mohla napovědět nedávná akce: vysoký vězeňský trest pro ředitele České celní správy. V souvislosti s tím bylo ze svých míst odvoláno 250 dalších celních úředníků; pro manipulace s drogami, ale také se zlatem a s dodávkami oceli do NSR. Ve státní mincovně pry zmizelo mnoho tun stříbra, na druhé straně do CSSR byla propašováno stříbro z Polska v hodnotě 25 milionů korun. V těchto případech jde o korupci vysokého ražení; ta menší se v nejrůznějších variantách ve skutečnosti toleruje; tady mají lidé volné pole působnosti a možnost ukázat svého obchodnického ducha, což je jin jinak odprano.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, oásementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.

Volejte česky nebo anglicky:

892-2230

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Cösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

Ela Ledererová:

Kabát šitý z ostudy

Po druhé světové válce každá nově nastupující vládnoucí garnitura se snažila používat ke zdůvodnění své prohané

ideologie nové propagandistické metody. Jedno však zůstává stále stejné: úloha režimu poslušných sdělovacích prostředků, které všichni, bez ohledu na více nebo méně lidskou tvář socializmu

považovali za nástroj sloužící k manipulaci společnosti, k otupělosti, únavě a pak pacifikaci.

V dnešním Polsku řízenem generálem, zvaným Poláky pohrdavě Jaruzelem, se situace poněkud změnila: hlavně se změnila metody propagandy a její koncepce. Ted' se už mluví vlády vůbec nesnaží hovořit o tom, že vítězství je na dosah, že všechno klope a bují, ale naopak brutálně a cynicky prohlašuje, že Polsko, je v bryndě, z níž vede cesta násilím a bídou.

- Je zle - prohlašuje na domácím a zahraničním trhu - a můžeme nabídnout jenom volbu mezi zlem menším a větším.

Právě hra na únavu, na smíření s tím, co není řešitelné. Vysoké hodnoty neexistují, nestojí za to se obětovat, nejdůležitější je přežít, zařít se, utrhnout pro sebe co nejvíce ze zatuchlého a zapachajícího režimního kolace.

Do boje vstupuje také věda ovládaná režimem, sociologie a psychologie, která pomůže rozeznat stupeň únavy jedinců a skupin, aby byl zvolen vhodný okamžik k tvrdým zakrokům. K tomu se ještě zaměňují pojmy a mění význam určitéch slov proto, aby se co nejučinněji zapůsobilo na vědomí společnosti. Společnost je přímo zaplavována pojmy, které znějí po staru, ale znamenají pravý opak. Je plno slov o pokroku, zakonnosti, spravedlnosti, demokracii a svobodě a přitom je zoufalý nedostatek skutečných naplnění těchto pojmů.

Příklad první, nejokatější: vyhlášení válečného stavu. Chaos, tragedie, rozpad všech hodnot a jistot, ale pro vládnoucí a jejich nástroj - propagandu tento stav znamená záchranu a politický realismus.

Záchranu? A před čím a před kým? Ano v nejlepším případě před domácími tvrdohlavci a stalinisty a v nejhrošším před nejspolehlivějším přítelem a spojencem.

Co na tom, že stalinisté patří k vládnoucím, že se podílejí na všech fondech získaných rozprodáváním Polska?

Co na tom, že pojem „přítel“ vylučuje zradu a nebezpečí? Přece nikdo z vládnoucích nemíní připomínat Orwella, který kdysi řekl, že zaměňování pojmů zužuje a omezuje myšlenkové obzory.

A další příklad. Zvyšování cen základních potravin. I malé děti v Polsku vědí, co to znamená, i ti nahoře nejomezenější vědí, že z prázdné láhve nic nepoteče, a

přece... přece mají tu drzost vystoupit před národem s návrhem tzv. „konzultací“, nabízet tři varianty zvyšování cen, lepší, horší a nejhrošší. Vědí moc dobře, že lidé nejsou padli na hlavu a nevyberou pro sebe variantu nejobtížnější, a přece dělají všechno aby doma a ve světě vzniklo zdání, že vláda nedělá nic jiného než čeká na výsledky veřejného mínění. V Polsku ví každý, že je předem tak jako tak rozhodnuto, ale mluví vlády bezostyšně prohlašuje západním novinářům úřední verzi postupného zvyšování, rekonpensování a přidávání; bohužel mnozí tomu dokonce i věří.

Je to hra, velmi nebezpečná, neboť ti na Západě, kteří tomu uvěřili, nejsou daleko od tvrzení, které jim mezi řádky nabízí sam mluví polské vlády, že za všechno mohou vlastně Poláci sami, pracují málo a zle a neposlouchají dobře mimene rady. Hlavně jde o to, aby se tento národ rychle unavil a přestal si vsimnat režimních nehorázností, aby neprotestoval proti „konzultacím“ a podobným lžím.

Třetí, nejnovější příklad z posledních měsíců dokazuje, že vítězství propagandy, které se zdá na dosah, není tak úplně jisté. Jde o novelizaci zákona o vysokých školách. Začalo to stejně, vyzvou místopředsedy vlády Rakowského ke konzultacím. Jenomže studenti, vědci a vůbec celá kulturní obec spolu s katolickou církví přijali tuto vyzvu velmi vážně. Začalo období diskusí a protestů, 99 % studentů a profesorů řekl vládě „ne“ a přitom Sejm - poslušný jako vždy - schválil zákon odebrající veskerá práva patřící zákonně vysokoskolské obci.

Na venek to vypadá velice skličující. Tolik protestů a výsledek žádný, vláda jako vždy o všem rozhodla předem.

Je to jednoznačné vítězství režimu? Je a není.

Je, neboť podle zákona rektorů, kteří nejsou už zvolení, nýbrž jmenováni, mohou klidně pozvat na studenty policii; zákon také dovoluje zbavit všechny nepokorné místa a vyhodit je z vysokých škol, nutí k

podepisování pokořujícího a nesmyslného slibu loajality režimu, opravňuje stranický aparát rozhodnout o právu napsat doktorskou práci apod., ruší všechny demokraticky zvolené studentské organizace...

A není, protože z 54 vysokých škol v Polsku jenom jedna jedina nevystoupila s protestní rezolucí; protože proti porušování univerzitních práv v Polsku protestovalo svými dopisy poslanými k Sejmu 19 nositelů Nobelovy ceny; protože tyto protesty mobilizovaly veřejné mínění nejen v Polsku, ale také v zahraničí; hlavně však proto, že lidé dali vládě najevo, co si myslí o dalším pokusu omezovat práva zajištěná ústavou. Vysokoskolská obec dokázala, že nemíní zůstat lhotejima v okamžiku omezování svobod a že myslí na budoucnost mladé polské generace.

Podzemní týdeník Mazowsze, který věnoval protestním akcím mnoho místa, uznal schválení nového zákona za uzavřenou etapu boje. Ted' je třeba se věnovat další, nemeně důležité etapě. Nejdůležitější je - podle týdeníku Mazowsze - chování studentů a profesorů a vůbec, celé společnosti. - Je třeba odmítnat slib loajality i kdyby hrozily represálie:

„V tomto boji je třeba počítat s obětmi. - Musíme si uvědomit, že neexistuje žádná záruka, že po podepsání slibu loajality nehrozí represálie. Ti, kdož zůstanou, nesmějí nastupovat na místa po vyhozených vědeckých pracovnících. Nehledě na nový zákon je třeba pracovat se studenty jako dříve a při psaní vědeckých prací nepodléhat autoocenzuře.“

Je to snad jediná šance, jak oslabit následky zákona a zadržet hodnoty, kterým má věda sloužit... V dramatických situacích se nejkutečnější může stát věrnost morálním zásadám...“

Článek uzavírá vyzva, aby se občané přihlašovali s návrhy na skutečnou obranu polské vědy a vůbec vysokoskolské obce před ztrátou svobody, čili před sovětizací.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové a přátelé NSČK,

v nedavných dnech Vám přišly postou nálepky NSČK, abyste jimi jak již děláte po několik let, ozdobili svá vánoční přání, která posíláte příbuzným, přátelům a známým.

Nálepky takto šíří ve světě velmi hluboký křesťanský význam „motta“ prvního amerického světce českého původu Jana Nepomuka Neumanna: „Life was given to me to serve others“, do něhož je světcův obraz na nálepce umělecky „zarámován“. Tyto nálepky rovněž uvědomují svět o stálé činnosti existence Národního svazu českých katolíků - organizaci, která od svého založení vždy sloužila úkolům, připomenutým v průvodním dopise se zásilkou aršíku nálepek. NSČK nejen spojoval nás věřící vychované doma v tradici cyrilometodějské a svatováclavské v nové vlasti americké, ale i zde udržoval tyto naše národní a náboženské tradice a předával je dalším pokolením. Byl a je dosud našim mluvčím u církevních a světských autorit v USA.

Velkodušně a věrně vždy pomáhal a dále pomáhá zajistit existenci našeho jediného kněžského učiliště ve svobodném světě - římského Nepomucena.

Sbírá a zasílá mešní intence pro naše misionáře, pracující pro naše bratry a sestry ve víře ve svobodném světě. Rovněž odesílá obdržené dary na pomoc třpici církvi doma v Československu, jejímž je hlasem ve svobodném světě. Stejně jako byl kdysi činnou složkou akce, podporující náš první a druhý zahraniční odboj za obou světových válek, a pomohl velkému počtu uprchlíků první vlny z Československa po únoru 1948.

Bud'te tak hodní a pomozte NSČK aby mohl i v současnosti v nezmenšené míře vykonávat svou práci, důležitou jak pro nás zde, tak pro naše drahé ve „staré vlasti“ za mořem.

Necht' NSČK může i nadále sloužit druhým, jak hlásá motto sv. Jana Nepom. Neumanna na jeho nálepkách.

V době, kdy naše srdce jsou naplněna vděčností za teplo lásky betlémských jeslí, zašlete svůj velkodušný dar za obdržené nálepky chicagské úřadovně NSČK: 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. 60623.

Zároveň Vás prosíme, abyste upozornili své známé na naši práci a získali je za členy Svazu.

Pán Bůh zaplat'!

Milostiplně svátky Kristova narození a požehnaný rok 1986 vděčně přejí

Úředníci a ředitelé NSČK

sigmund's A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT

For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA

1989 Silver Bell Center -

crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road

CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING

OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK

INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.

FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Kdysi mluvila se Štěpánovou matkou. »Ale, Ančo, já když se tak na toho tvého Štěpánka dívu, jak on pěkně v kostele zpívá a na tom klečáku má ty ruce sepjatý a vůbec se slušně chová, tak si myslím, kdo ví, jestli nebude panáček.« - To slovo tetičky Márinky hluboce na matku Štěpánovu zapůsobilo. Až se zastyděla, že na to sama hned nepřišla. Začala vážně přemýšlet o tom, jak umožnit chlapci jít na studie.

Nový pan farář se o Štěpána zajímá.

Po odchodu pana faráře Kremla do Valašských Klobouk přišel do Francovy Lhoty mladíček P. František Maluš, rodem z Blatnice pod sv. Antonínkem. Měl doktorát z teologie, ale nikomu nedával pocívat svou kulturní převahu. Byl dobrý kazatel. Ne nějak emfatický, či citový, ale spíš logický a uspořádaný. Měl výborný přednes a bylo požitkem jej poslouchat. Lidé ho měli velmi rádi. Ve škole při vyučování dovedl zertovat a zpestřit hodinu všelijakými drobnostmi.

Nový pan farář měl na Štěpána největší vliv. Po rozhovoru z tetičkou Márinkou posílala maminka Štěpána do kostela častěji. Chodíval denně na mši svatou a ministroval panu faráři. Vážil si ho a měl ho rád; a to zvláště, když se ho jednou ve škole pan farář zastal.

Stalo se to takto. Poněvadž v rodině vládla chudoba, nosil Štěpán všechno oblečení po otci. Chodil v tom do školy. Jednou, když měl vyjít z lavice, upadl. Ty tatínkovy boty byly přece jenom příliš veliké. Celá třída se dala přirozeně do smíchu. P. Maluš ale ho vzal za ruku, dovedl na stupeň k tabuli a řekl: »Čemu se smějete? Tomu, že mu zemřel tatínek? Že je chudobný a musí nosit tatínkovy boty? To, děti, k smíchu není, to bolí. To chce spíš soucit a porozumění.« - Štěpána to jistě bolelo; tím víc ale začal pocívat důvěru ke knězi, který se ho ujal.

Pan farář ale myslel dopředu. Jedenáctiletý, zbožný a nadaný chlapec by mohl studovat. Vždyť je to přirozené, že dobrý kněz myslí na kněžská povolání! V olomoucké arcidiecézi, kam Francova Lhota patřila, existoval tehdy malý seminář v Kroměříži. Bylo to arcibiskupské gymnázium, státem schválené a vedené zkušenými profesory, kteří všichni byli světští kněží. Chudí a nadaní studenti tam bývali často s velkou slevou, nebo dokonce zadarmo. I maminka Anna byla s tímto plánem plně srozuměna, začalo se uskutečňovat i její vlastní přání. Byla připravena ke všem obětem.

Studovat či pracovat na poli?

Co o tom všem soudil malý Štěpánek? Ještě po letech, když vzpomínal na svá dětská léta a na ony události, zaznívala z jeho slov hluboce zakořeněná láska k rodnému kraji. On celý život svůj rodný kraj a jeho způsob života vroucně miloval a jako malý chlapec viděl v něm svou ideální budoucnost.

»Já bych byl zůstal nejraději doma. Mě zajímalo třeba pomáhat při zedničení nebo při vyrábění šindelů, různé práce s dřevem, polní práce, a vůbec vše co mělo něco společného s ruční prací.« Podle jeho vlastního doznání, touha po studiu nepřesahovala v malém Štěpánovi míru zcela normálního snažení, které se projevuje u každého nadaného a pilného vesnického chlapce.

Třeba si také připomenout, že roku 1914 vypukla světová válka a její následky se časem dostavily všude, i do těch nejvzdálenějších samot a vesniček. Hospodáři museli odevzdávat sklizené obilí a dobytek ve stále větší míře. Obilí se samozřejmě schovávalo. Vozilo se v noci třeba až někam do lesů a tam se přikrývalo a skrývalo před rekvizicemi. I k Trochtům přicházeli do stavení vojáci a prohlíželi. Bývali to většinou Maďari. Maminka Anna byla ale v tomto ohledu příčinlivá. Navařila čaje, nějaká slivovice se také sehnala a pohostila promrzlé vojáčky. Ti pak byli rádi, že si odpočinuli a udělali dobrou náladu.

Není divu, že malý Štěpán, jako prvorozený, cítil plně svou odpovědnost a pomáhal, seč byl, hájit rodinný majetek.

A kněžské povolání?

Upřímné projevy zbožnosti, jak ve veřejném chování, tak pokud se týče osobní zachovalosti, mohou být jedním ze znaků Božího volání a rodiče a vychovatelé je mají vzít vážně na vědomí. Není ale třeba, a snad to není ani možné, aby si hoch, povoláný ke kněžskému nebo řeholnímu stavu, v tom věku všechno to rozumem uvědomoval anebo to aspoň citově prožíval. Tak asi můžeme rozumět slovům dospělého Štěpána Trochty, jimiž retrospektivně analyzoval city svého mladého věku: »Ani jsem necítil ngakou zvláštní přitažlivost ke kněžství.«

Bůh ale má své plány a své cesty a způsoby, jak je uskutečnit. On nezasévá jenom zrno povolání do srdce mladíků, ale dává mu i vzrůst v půdě připravené a rozumně obdělávané, a to v čase příhodném.

Na studia do Kroměříže.

V červnu 1916 skončil Štěpán Trochta ve Francově Lhotě obecnou a na podzim, po přijímací zkoušce, měl nastoupit do arcibiskupského gymnasia. Tak to bylo plánováno. Tak se to ale nestalo. Školní rok 1916-1917 prožil Štěpán ještě v rodišti.

Proč? Těžko na to dát jednoznačnou odpověď. Pan farář usoudil, že bude lépe rok počkat. Za války hlásilo se málo lidí na studium. Nikdo nevěděl, jak válka dopadne. V Kroměříži měli tehdy nejslabší první ročník, asi jen 14 žáků. A pak Štěpán byl ještě mladý a rozloučit se s rodnou vsí a s maminkou bylo by bývalo pro něj asi ještě velkou obětí. Absolvoval tak další rok venkovské trojtřídky, při čemž stálý styk s panem farářem v kostele při svatostech a mimo kostel mu dopomáhal k hlubšímu duchovnímu zrání a k prohloubení školních předmětů, zvláště slohové češtiny. Od pana faráře dostal také toho roku první základy ke studiu němčiny. Na gymnasiu bylo vyučování dvojjazyčné.

Přijímací zkoušky do gymnasia dopadly pro Štěpána výborně. Vedle sedici noví přátelé se k němu utíkali a on jim pomáhal. Tehdy, v roce 1917, už bylo všem jasno, jak válka dopadne. Přihlášek bylo tedy velmi mnoho a výběr přísnější. Také maminka Trochtova se při té příležitosti seznámila v Kroměříži s maminkami budoucích Štěpánových spolužáků a později významných církevních hodnostářů. Při té příležitosti uviděli také poprvé budoucího arcibiskupa Stojana. Byl tehdy proboštem u sv. Mořice v Kroměříži. Šel právě kolem. Usmál se a požehnal jim.

Na »tatíčka« Stojana se už tehdy dívali všichni jako na světce, jako na živoucí ideál kněze-lidumila, který žije křesťanskou lásku na úrovni hrdinné. Je známo, že za války, zvláště v posledním roce, zachránil malý seminář od hladu Stojan. Dal dovézt od svých známých Hanáků a Hanaček do Kroměříže brambory, obilí, ovoce, atd. Penězi se už tehdy neplatilo. Nebylo to prozřetelné. Od rodičů chlapců žádal hospodář semináře něco na živobytí. A skutečně hladu v semináři neměli. Bylo jich tehdy v prvním ročníku 120, ale chleba bylo vždy dost a zeleninové polévky také.

Arcibiskupské gymnasium mělo úroveň.

Město Kroměříž - to jsou takové moravské Atény. Město není veliké, je ale čisté, upravené; je kulturním střediskem Hané. Od Olomouce se liší větší usebraností a větším klidem. Má pěkné kostely, zámek s krásnou zahradou. Konal se tam sněm v roce 1848, pocházeli odtud středověký kazatel Jan Milič, badatel Gelasius Dobner a tehdy tam působil Antonín Cyril Stojan.

Hlavně ale, v Kroměříži bylo arcibiskupské gymnasium, které udávalo tón kulturního dění. Bylo považováno za nejlepší a nejpřísnější na celé Moravě. Vědecká úroveň profesorů-kněží byla velmi vysoká. Některé osobnosti byly univerzitního formátu, ve svých oborech měly autoritu, psaly knihy. Tak na příklad, když tam Trochta studoval, přednášel historii ještě starý Dr. Breitenbach. Původem Němec, měl na určité dějinné úseky své názory, ale bylo vidět, že je ve svém oboru svrchovaným pánem. Matematiku učil prof. Absolón. Počítal také hvězdné dráhy, vyznal se v astronomii. Zemřel, když se nachladil v noci ve hvězdárně. Anebo Monsignor Blažek, výborný matematik. Znal několik řečí. Byl to takový polyhistor. Později byl ředitelem gymnasia, zemřel v roce 1936, všemi vážen a oplakáván. Byl jedinečný znalec řeckého jazyka a řecké klasické literatury.

(Pokračování příště)

„LOVE THY NEIGHBOR“
WAS MORE THAN AXIOM

Pod uvedeným nadpisem se v časopise „The Detroit News“ v neděli, 26. května 1985, objevil článek o pplk. gšt. Peteru Vlčkově.

Na Švéda Wallenbergha, který zachránil tisíce občanů židovského vyznání za Horthyho vlády v Maďarsku, svobodný svět dodnes vzpomíná. Jeho náhlé zmizení vzbuzuje oprávněné podezření, že se stal obětí komunistické a sovětské brutality. My Slováci jsme měli také svého Wallenbergha, který za nesrovnatelně těžších podmínek v době prohibiterovského Slovenského státu s jeho norimberskými zákony, zachránil aspoň 20 slovenských občanů židovského původu před jistou smrtí v koncentračních táborech nacistů.

Pplk. Peter Vlčko v roce 1942-43 zastával na MNO Slovenského státu funkci důstojníka, zodpovědného za válečnou výrobu (material officer). V této funkci vydal pracovní povolení aspoň 20 židovským občanům a tak je zachránil před deportací a jistou smrtí.

Pro Petera Vlčka - katolika - byli židé lidskými bytostmi se stejným právem na život, daným jim Bohem, jako všichni lidé ostatní. Byl vychován doma na Slovensku v pevném přesvědčení o pravdě a všeobecné platnosti Božího zákona: „Miluj bližního svého, jako sebe samého.“ Nebál se toto přesvědčení uplatňovat i za velkého osobního rizika. Sám si vzal 14. března 1944 za manželku dokonce dívku židovského původu. Byl oddán katolickým knězem - dp. farářem Augustínem Pozdechem v Blumenštálském kostele v Bratislavě.

Účastnil se podzemní činnosti proti nacistům i proti komunistům. Za Slovenského národního povstání bojoval v řadách První čs. armády na Slovensku. Po tzv. osvobození Československa se mu podařilo utéct do americké zóny Německa. V roce 1949 nastoupil místo v Detroitu, Michigan u Forda, kde pracoval jako „testing equipment designer.“

Stát Izrael mu v uznání za jeho odvážné, mravně spravedlivé a lidsky ušlechtilé jednání, udělil nakonec v roce 1981 - vyznamenání „YAD VASHIM MEDAL“.

Peteru Vlčkově patří i naše uznání, náš dík a vděčnost za osobní neohroženost a pevnost charakteru v každé době.

G.M.F.

CHICAGO HEART ASSOCIATION

Jingle bells ringing, carolers singing and Jack Frost painting the window-panes are certain signs that holiday time is upon us. Why not surprise family and friends with homemade gifts this season? Time is at a premium, you say? Here are some helpful hints from the Chicago Heart Association to assist you in making those extra special, heartwarming gifts with ease. Warning: you might just decide to keep some for yourself!

TREE OR PACKAGE TRIMMINGS

Small, stuffed animals please small children as well as the small child in each of us. White sheeting or unbleached muslin are fabrics that lend themselves well to this type of project. Use hand drawn patterns, or get some of the charming ones available at craft and fabric shops. After stuffing with polyester, create faces if you choose.

Gingerbread people are delightful, both for nibbling and decorating. Use the heart-healthy recipe below. Don't forget, before baking, apply the raisins and other trimmings. Be sure each one has a cinnamon candy heart and a small hole for hanging. A piece of macaroni will keep the hole open and may be removed after baking.

WREATHS AND OTHER HANGINGS

If your yard is a source of greens or grapevines, you may wish to make cuttings to form your own wreaths. If not, don't despair. Grapevine wreaths, straw wreaths as well as those made from many other materials are available at craft stores or your local florist. Florist wire, ribbon and your own decorating ingenuity provide the rest. Chicago Heart Association fancies a combination of white velvet ribbon and red felt hearts stuffed with polyester. Pinking the edges is simple and adds a nice touch.

Baby's breath, dried flowers and grasses as well as greens can be combined to make door decorations or wall hangings. As with the wreaths, add your own personal touch.

SACHETS AND RELATED ITEMS

Out and stitch a fabric sack (lace if very feminine) to hold potpourri. After filling each sack, close by tying tightly with a rib-

Buy U.S. Savings Bonds

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary
(Santa Barbara, California)

November 30, 1985

RADIO ADDRESS BY THE PRESIDENT TO THE NATION Rancho del Cielo

THE PRESIDENT: My fellow Americans, you've heard me say that nuclear war cannot be won and must never be fought. Well, today, I wish to speak to you about a struggle which we do wage every day — a struggle we must win if we're to protect our freedom and our way of life.

At stake are government secrets essential to our national security. Protecting these secrets against espionage and any hostile intelligence threat to the United States is a heavy responsibility.

Operations to protect America's secrets are usually done quietly with little publicity. Well, lately, they've been making big news. Some of you may be wondering if the large number of spy arrests in recent weeks means that we're looking harder or whether there are more spies to find. Well, I think the answer to both questions is yes.

The threat is certainly increasing. The number of hostile intelligence officers in the United States and working against us around the world has grown sharply in recent years. Espionage, spying is not a game. It costs our country secrets and millions of dollars in stolen technology. It can also cost lives and threaten our national survival.

This administration had given high priority to improving our ability to detect and counter any hostile intelligence threat. We've added resources, people, and top-level attention to this task. We will not hesitate to root out and prosecute the spies of any nation. We'll let the chips fall where they may.

And we've had impressive results. From 1975 to 1980, the United States apprehended a total of thirteen spies. From 1981 through this year, we've apprehended thirty-four.

Here, let me add a word of appreciation in particular to the men and women of the FBI who have been working so diligently on this vital and sometimes thankless task.

In the past, we've had some difficulty in readily admitting the intensity of this threat. Today, however, we approach the intelligence threat with a new degree of realism. We recognize that the KGB and others seeking to exploit the openness of our society are not ten feet tall. Neither, however, are they midgets. We're up against aggressive people who take their job seriously. There's no reason to sugar-coat reality. The free world is

today confronted with some of the most sophisticated, best orchestrated efforts of theft and espionage in modern history.

Today, the Soviet intelligence services and secret police — the KGB and the GRU — and their surrogate services among the Soviet-bloc countries — Czechoslovakia, Poland, East Germany, Bulgaria, Cuba, and others — are hard at work.

Their activities include classical espionage and what they call „active measures.” They are employing all the means we associate with spies, including electronic espionage against sensitive communications and other sophisticated techniques to steal our secrets and technology.

As events of recent days have made clear, many nations spy on the United States. The totality of this threat underscores just how important it is that we protect ourselves. What better time than this Thanksgiving weekend to remember and give thanks that we live in the freest land God has placed on this earth. Yet even with our freedom, we must have the ability to protect certain vital secrets. So much depends on this — our diplomatic efforts to advance liberty and preserve peace, our own ability to see and hear what is going on in the world, and the readiness of our military forces and their effectiveness in carrying out their mission anywhere in the world.

While our security is tied to protecting certain secrets, there is no need to fight repression by becoming repressive ourselves. Understanding the problem is the first step. The arrests we are seeing now should alert us to the danger we face. Even skeptics should recognize how necessary it is to maintain our top quality counterintelligence efforts.

At the same time, we can learn through each espionage case how to prevent these spies and turncoats from hurting us. In 1981 we began a comprehensive review of counterintelligence, security, and countermeasures. While much has been done, culminating in additional arrests, there is more we can and must do.

We are currently seeking a broad range of reforms and improvements, including reducing the size of the hostile intelligence threat within our borders, better monitoring of exchange programs, improving government communications and personnel procedures, better analysis, expanding counter intelligence capabilities abroad, and ensuring the security of U.S. embassies and bases throughout the world. We are working closely with the Congress in addressing many of these needs.

I am asking for your understanding and support as we move ahead together to win this struggle and keep America free, secure, and at peace.

Until next week, thanks for listening, and God bless you.

bon. Potpourri is available in wonderful combinations of dried flowers and spices at specialty shops and department stores. Potpourri can be used in many ways (baskets, bowls, or jars) for any room in the house.

Snowflakes falling, mistletoe, holiday wreaths and candleglow, little stockings hung in a row — yes, holiday time is here. A bright, warm, glowing season, the holidays are a time for family and friends. That doesn't just mean greeting, it means sharing — in your home and theirs. Despite the delights of

holiday gatherings, health-conscious people sometimes have misgivings. Often people ponder, „How can I control calories, cholesterol, fat and salt without offending my host or hostess?” Happily, the Chicago Heart Association has some solutions whether the party is „theirs” or „your”.

Let's start with a party at „their house.” „Starting” means beginning at home. It's easy. All you need is a „game plan”.

- 1) Eat sparsely beforehand.
- 2) Drink club soda with a garnish or tomato juice with a celery stick instead of alcoholic be-

verages.

- 3) Make whatever caloric beverage you drink last a long time.
- 4) Choose the lowest caloric snacks. Chomp on veggies instead of chips and dips.
- 5) Watch portion sizes.
- 6) Eat slowly.
- 7) Avoid seconds.
- 8) Position yourself away from the buffet table.
- 9) Socialize with old friends or meet new ones instead of eating.

If the party is at „your house”, it's even simpler. The situation is

under your control. Do you feel your party requires a „happy hour?” Try any of the calorie-free, low calorie or low alcoholic beverages. There are quite a variety. Wine coolers, non-alcoholic coolers, spritzers and alcohol-free beers are rapidly gaining in popularity.

When you plan your menus, don't forget Chicago Heart Association's recommendations — foods low in fat, low in calories, low in salt and low in cholesterol are the heart-healthy choices.

CAPITAL CITY CZECH CHORALIERS LINCOLN, NE.

2nd Album release
Beautiful Czech & Moravian
Folk Songs

L.P. Record \$7.50 post paid
8 track tape \$6.50 post paid
(special)

Order from: Larry L. Vilda
1924 Perkins Blvd.
Lincoln, NE. 68502

KARLIN HALL AND CLUB 5304 FLEET AVENUE

NEW YEARS EVE PARTY

Tuesday, December 31st, 1985

Roast Pork from 7:00 p.m.

HATS ★ NOISEMAKERS ★ ALL DRINKS

MUSIC BY EGON ZIZKA
From 8:00 p.m.

\$16.50 (\$10.00 For All Except Food)

